

Poštšina plačana v gotovini.

VESTNIK

SOKOLSKKE ŽUPE CELJE

Leto I.

Celje, 6. marca 1931.

Štev. 4.

Da mi je za zarjo blestečo pogledati
in kaj ljubega, dobrega ti povedati
v teh težkih dneh,
o domovina . . .

(O. Župančič.)

Sokolška Župa Celje ob svoji letošnji glavni skupščini to lahko stori v tihi, a ponosni zavesti izvršenega velikega dela v minulem društvenem letu.

Mogočna okrepitev že obstoječih društev in razveseljiv porast novih, življenja zmožnih sokolskih edinic sta jasen dokaz, da se je Sokolstvo v območju SZC silno dvignilo v ognju volje, v sijaju moči in neomajne ljubezni do države, do domovine. Uprava župe s svojim neumornim starešino br. Jožetom Smertnikom na čelu je v preteklem letu zlasti ob rojstvu novih društev opravila ogromno podrobnega dela, položila je v razorane njive sprejemljivih src: kali lepote in kreposti, moči in vere, zdravja in npravnosti, bratstva in ljubezni, deloljubnosti in idealov. Bodočnost je in mora biti naša!

Z ustvaritvijo Sokola kraljevine Jugoslavije so dobila sokolska društva z Najvišjega mesta potrdilo njih značaja kot vsenarodne organizacije, ki tvorijo s svojo notranjo silo in lepoto ogeljni kamen naše državne zgradbe. Ves nimb sokolskih gesel ženijalnih ustanoviteljev Sokolstva Tyrša in Fügnerja je le pridobil na svojem povdarku in sijaju, potrjena je čista vera v veliko uro sokolskega poslanstva. S tem pa so porasle tudi naloge sokolskih organizacij:

»Sokolstvo straži zibelko bodočega rodu. Bodimo na straži s čistimi, močnimi srci! Kdor Jugoslovan — ta Sokol! To je naša narodna armada: največja odlika zanj, kdor je sprejet vanjo, prva dolžnost njegova, da ostane Sokol med Sokoli. Ves svoj narod moramo preroditi in pomladiti v duhu sokolskem, ki nas spajaj v eno samo družino! Brat do

brata, sestra do sestre — spredaj sokolski prapor svobode! Med nami, pred nami, za nami — naš naraščaj! V vsa ta mlada srca mora iz nas, kar imamo v sebi najlepšega, najpleme-, nitejšega, najboljšega!« — tako vелеva že spomladanska poslanica Slovenske Sok. Zveze iz l. 1919. Te vzvišene naloge so v naši novi dobi le še razširjene, poglobljene, postale so kategoričen imperativ slehernemu sokolskemu delavcu. Živo se spominjamo, da je bila naša prošlost polna trpljenja, bojov, pričakovanja in hrepenenja, zavedamo se, da je naša sedanost porojena iz krvi, muk in grobov, hočemo pa iskreno in pošteno, da bo naša bodočnost zasijala narodu v nesluteni veličini...

Poprej zatiran pod sovražnim germanskim režimom — razpenja Sokol danes svoje peroti v svobodnem ozračju in kliče, pozablja joč vso preteklost, k sebi vse, ki so dobre volje za resno in plemenito narodno delo!

Iz preteklosti nam zvené večno žive besede našega učenika Miroslava Tyrša, čigar stoto obletnico rojstva bomo praznovali l. 1932., katere je ob rojstvu sokolskega pokreta v svoji vsebinsko tehtni in globoki sprejemni poslanici v sokolske vrste zaklical ne samo svojim takratnim sodelavcem, ampak prav tako tudi nam in bodočemu rodu: »Dragi brat! Pozdravljamo Te v sokolskem krogu, pozivljajoč Te k skupnemu, čvrstemu in obenem resnemu delu — k delu, posvečenemu lastni okrepitvi in poplemenitvi, posvečenemu domovini in narodu!«

Na nas je, da izpolnimo to oporoko. V tej poslanici govori o svojem narodu, da sta ga rešili le »moč in hrabrost, delavnost in vztrajnost, nравnost in disciplina, ljubezen do domovine, ljubezen do naroda!« — vrline, ki morajo postati bolj ko kedaj prej tudi v naši dobi last celokupnega jugoslovanskega naroda, ako mu hočemo jasnejših dni... Saj to so naša večno lepa sokolska gesla, ki so tolikokrat zazvenela iz naših ust, se tolikokrat med vriskom utisnila v vznesena srca, sedla na vrh naših zastav, z našim praporom nad nami zaplapolala!...

Kakor takrat svoj češki narod, tako veliki Tyrš tudi naš narod še danes svari, da »v boju za obstanek podleže, kdor ne more s krepostjo in notranjo vrednostjo svojega mesta obdržati«.

»Bodimo delavni« — tako govori Tyrš bratom pri sprejemu — »bodočnost pripada delavnemu in smelemu. Bodimo delavni vsaki zase, da bi postali močni in krepki, bodimo delavni za celoto, v kateri moramo delovati, da bi uspevala, se razcvitala, se jačila, bodimo delavni in širimo svojo sokolskost var tudi v kroge, kjer se doslej še ni pojavila. »Urmo svoje roke« in »vračajmo se k temu z veseljem«, da nam »drugi

bratci dorastejo v može presilnih rok in iskrih oči!« Kot neobhodna potrebna svojstva vsakomur za pridobitev sokolskih vodilnih lastnosti pa propagira Tyrš: vztrajnost, nrvnost in zmernost, zakaj »sebe ohranjujoč, prispevaš k temu, da se tudi narod, ki si njega član, obvaruje pred pógubo!« Poleg teh vnanjih sokolskih kreposti je Tyrš glasnik tudi notranjih vrlin: enakopravnosti, svobodoljubja in ljubezni do domovine, ki so integralni del sokolskega programa. »Učimo se služiti svojemu narodu, — je to najkrasnejše, najvišje posvečenje naših sil. Tako razumemo sokolske kreposti, možata gesla, s kojimi so že naši predniki v svetočnem metežu zmagovito obstali. V tem obnavljamo njih slavni spomin, v ta namen združeni si stisnimo bratske roké!«

Svojo poslanico končuje Tyrš tako-le:

»Velika, krasna, vznešena je naloga Sokolstva v narodnem življenju. Čuvajmo jo v svojem plamtečem srcu, krepimo se in ravnajmo vsak dan tako, kakor nam ona veli, in priznavajmo se k njej zavedno, smelo in ponosno pred vsem svetom!«

Te vodilne misli Tyrševe znamenite sprejemne poslanice sem nanizal kot uvodne besede Sokolski Župi Celjski in v njej včlanjenim društvom k novo-započetemu letu društvenega udejstvovanja, naj jih vsak brat, vsaka sestra smatra kot dobra, iskrena voščila za nadaljevanje že dosedaj priznane njihove vzgledne požrtvovalnosti in deloljubnosti v dosego sokolskih idealov!

Leto 1930. je v sokolski povestnici podčrtano s sijajem I. jugoslovenskega zleta v Beogradu, v naši kroniki pa z dostojno revijo sokolskih čet v župni metropoli, ki je bila tako po udeležbi kakor po vsebini gotovo vrhunec vseh dosedanjih župnih zletov.

Leto 1931. moramo uporabiti predvsem za kar najbolj vestno in temeljito predpripravo za veliki naš sokolski praznik v l. 1932. v Pragi, kjer naj Celjska Sokolska Župa, ojačena z mogočnim prirastom čistih, plamtečih src novih bratov in sester, možato afirmira svoj stari, dobri sloves. Zato bodi naše delo osredotočeno za čimlepši uspeh župnega zleta na letošnji Vidov dan, v drago in ljubo nam Celje, da s svojim nastopom dokažemo, da smo res — zrasli, da pronicamo s sokolsko idejo tudi v delavske in kmetske sloje!

Naj končam svoja skromna izvajanja z zaključkom iz mojega pozdravnega govora banu br. dr. Marušiču:

Na Vidovo 1930 je sprejelo naše Sokolstvo iz rok Nj. Vel. kralja prapor, čulo je Njegov kraljevski pozdrav in je zapriseglo na sveto trobojnico, da hoče zbrati vso požrtvovalnost in energijo v plemenitem hotenju za dobrobit svoje Domovine . . .

V modrini prvega pasu tega prapora — simbolu vere — leskeče v zlatih črkah zgodovinski prvi december 1918, ko se je ustvarilo toliko željeno naše narodno ujedinjenje in osvobodjenje in smo glasno izpovedali svoj »verujem« v bodočnost svobodne domovine.

Druga barva našega prapora je — simbol očiščenja: na belem polju se žarko odraža 6. januar 1929, solnčen dan, kojega je naša povestnica krenila novo, konstruktivno pot, osnovano na enakosti vseh plemen enega naroda, s čemur je bil šele uresničen sen vseh onih, ki so skozi vekove ustvarjali našo zajednico Jugoslavijo. Svete so nam kraljeve besede zgodovinskega manifesta:

»Čuvati jedinstvo, narodno in državno, to je najvišji cilj moje vladavine in to mora biti največji zakon za mene in za vsakogar!« Duh teh besed vodi vsak naš korak, vsako misel našo! . . .

Živordeča kot kri naših sokolskih src pa je tretja boja prapora našega s pomembnim datumom od 5. decembra 1929, ko je po intenciji Nj. Veličanstva kralja stopil v veljavo zakon o osnovanju Sokola kraljevine Jugoslavije in je našlo Sokolstvo z Najvišjega mesta potrdilo svojega svetega poslanstva: postali smo viteški stražarji Jugoslavije, ki hočejo na mrtvi straži preje umreti, nego zapustiti svoje mesto . . .

Pod plapolajočim kraljevim praporom: vsi na sokolsko delo v čast kralja in domovine! Zdravo!

Kurnik Tone, Velenje.

DR. Z. J.:

Telovadba in zdravje

Neprecenljivo vrednost smotrene telovadbe ter nje pomen za zdravje človekovo so med vsemi narodi najtemeljiteje spoznali stari Grki. Telovadba, ki so jo gojili nad tisoč let, jim je veljala kot najpoglavitejše vzgojno sredstvo. Samoobsebi razumljiv je bil starim Grkom tudi v novejši dobi neštetokrat povdarjen izrek, da »le v zdravem telesu biva zdrav duh.« Nerazdružljive vezi so spajale med seboj grško znanost, umetnost in telovadbo (ali gimnastiko, kakor so jo imenovali). Slavni zakonodajalec Solon je imenoval telovadbo podlago napredka in procvita države, najznamenitejši filozofi, kakor Platon in Aristoteles, so poveličevali njen vzgojni pomen. Nikdar in nikjer se ni povzpela telovadba do takšne višine, nikjer dosegla v vzgojnem, npravstvenem, političnem in zdravstvenem oziru takšnega priznanja in ugleda, kakor pri tem občudovanja vred-

nem narodu. Vkljub vsemu napredku današnje dobe smo v sistematiki in znanstvenem pojmovanju nege telesa še daleč za starimi Grki. Njim je pomenila telovadba vse, bila ni le last posameznikov, temveč last celega naroda.

Naloga telovadbe je predvsem, napraviti in ohraniti človeka z vsestransko vadbo v vsakem oziru zdravega in krepkega. Tega so se zavedali v polni meri stari Grki, ki jim je bil vsestranski, harmoničen razvoj telesa najvišji ideal. Lepota, moč in dobrota so bile lastnosti, ki so jim pomenile isto kakor najpopolnejše zdravje.

Svoj ideal so Grki dosegli na premišljen, toda zelo enostaven način. Njihova telovadba, ki so jo nazivali pentathlon (= peterboj), je obsegala le pet panog: tek, skok, metanje diska, metanje kopja in borilno metanje. Najnovejša znanstvena raziskovanja so dokazala smiselnost te izbire. Izkazalo se je namreč, da moramo razlikovati pri telovadbi tri skupine vaj, ki vplivajo na oblikovanje telesa in razvoj njegovih sposobnosti povsem različno:

1. Vztrajnostne vaje. Te ne razvijajo mišičevja, odtegujejo pa telesu v visoki meri tolščo in vodo. Značilna je mršavost tekačev na dolge proge. Vztrajnostne vaje tudi ne vplivajo na živčevje (nasprotno postaja izvajanje takšnih vaj po daljši vadbi avtomatično), utrujejo pa srce in pljuča.

2. Hitrostne vaje. Sem prištevamo vaje, ki zahtevajo hitrost, ali bolj rečeno, predvsem hitrost ter v nekoliko meri tudi moč, n. pr. tek na kratke proge, skok, metanje diska itd. Te povzročajo zmeren razvoj mišic, so pa najboljše vaje za okrepitev srca, pljuč in živčevja.

3. Tezne vaje. Izraz »tezne« morda ni popolnoma pravilen, mišljene so pa vaje, pri katerih nam je premagati večji odpor in kjer prihaja v poštev surova telesna sila. Edino s temi dosežemo res izdaten razvoj mišic, ki postanejo debelejšše (hipertrofične) in močnejše.

To fiziološko razporedbo vaj so Grki brez dvoma poznali prav dobro. S tekom in skokom so urili spodnji, z metanjem diska in kopja zgornji del telesa, z vsemi temi vajami pa so predvsem utrjevali srce, pljuča in živčevje. Ako bi se bili omejili le na te štiri panoge, bi se mišičevje ne bilo razvilo do one popolnosti, ki je potrebna za dosego harmonije telesnih oblik. Zato so gojili še borilno metanje, ki je menda edina vsestranska vaja mišičevja, ker zaposluje istočasno lehti, noge in trup. Nikakor pa ne mislim reči, da so ostale panoge našega sokolskega telovadnega sestava odveč. Vaje na orodju in proste vaje so pač najidealnejša izpopolnitev starogrške gimnastike. Prve so izborna vadba mišičevja (tudi takozvane »kolebne« vaje so po veliki večini v svojem bistvu »tezne« vaje, ki jih izvajamo

z mahom ali sunom*), poleg tega pa so najboljše sredstvo, da postane telovadec spreten, pogumen in odločen. Druge nam — da ne omenim njih visoke estetične vrednosti — izpopolnjujejo gibčnost in prožnost udov ter nam izdatno krepijo pljuča in srce. Omeniti bi bilo še, da so Grki telovadili na prostem ter popolnoma goli, kar je le povečalo korist telovadbe, ker se je tako uveljavil velik in izredno važen organ človeškega telesa, to je koža.

Specijalistov v telovadbi Grki niso cenili, filozof Platon in zdravnik Galen sta jih celo zaničevala, češ, da so v praktičnem življenju neuporabljivi. Sicer pa pripada pojav specijalizacije že dobi propadanja grške gimnastike. To naj bi uvaževali naši sportniki, pa tudi naši specijalisti-»orodjarji«!

Razumljivo je, da moramo razlikovati telovadbo zdravega človeka od telovadbe bolnika. Nas zanima seveda predvsem prva.

Malokdo je od same narave tako bogato obdarovan, da bi se lahko smatral za popolnoma zdravega v pravem pomenu besede. Skoro vsak ima večji ali manjši nedostatek. Zelo pogosto je n. pr. tip takozvanega astenika, zlasti med doraščajočo mladino. So to ljudje, razmeroma visokorasli, blede, ozkoprsni, s slabotnimi, skoro otroškimi mišicami in z majhnim srcem, ki se utruji pri vsakem najmanjšem naporu. Teh seveda ne smemo prištevati bolnikom ter jim odsvetovati telovadbo. Nasprotno, ravno tem ljudem je vsestranska telovadba najbolj potrebna. V neverjetno kratkem času se razvije takšen slabotnej pod blagodejnim vplivom metodične telovadbe v krepkega moža.

V presojanju sposobnosti za telovadbo so se delale in se še delajo velike napake. Zelo razširjeno je še vedno naziranje, da telovadbo absolutno škoduje srcu. Temu naziranju so krivi največ zdravniki, ki so videli v povečanem srcu telovadca nekaj nepravilnega, medtem ko je ravno to veliko srce ono močno in zdravo srce, ki ga telovadec mora imeti, ker bi sicer ne mogel brez škode zmagovati težjih vaj. (Povečanega, t. j. hipertrofičnega srca pa ne smemo zamenjavati z razširjenim srcem.) Neupravičena je tudi bojazen mnogih starišev, ki želijo v pretirani skrbi rešiti svojega otroka radi slabosti, slabokrvnosti itd. šolskega telovadnega pouka. In res se zgodi, da izstavi zdravnik v najboljšem prepričanju takšnemu otroku spričevalo, da je nesposoben za telovadbo vsled slabega ali nervoznega srca, ko bi bila morda telovadba za otroka edino uspešno zdravilno sredstvo. Običajno te vrste otroci nimajo pravega teka ter so zelo slabo rejeni. Domneva, da morajo vsled telovadbe shujšati

* O tem in podobnem mogoče drugič več.

še bolj, je napačna, kajti ravno pod vplivom telovadbe dobijo ti otroci izvrsten tek ter se zredijo. Takšnih napak pa ni zameriti zdravnikom. Medicinska veda se šele v novejši dobi izpopolnjuje tudi v tej smeri. So pa na drugi strani bolezni srca, ki izključujejo vsako telovadbo. To pa so le težke organske napake, kakor n. pr. vnetje in degeneracija srčne mišice. Gotovo je tudi, da škoduje pretirana telovadba. To pa ne velja le za telovadbo. Tudi prekomeren duševni napor je škodljiv. Naloga vaditelja je, da z individualno, močem telovadcev primerno izbiro vaj prepreči vsako pretiravanje.

Velika važnost se pripisuje ponekod takozvanim dihalnim vajam. Niso brez vsake koristi, navadno pa se precenjuje njihova vrednost. Za zdravega so pač najboljše dihalne vaje one telesne vaje, ki ga, kakor n. pr. tek, same na sebi silijo, da diha globoko (ne samo hitro) ter mu tako dovajajo čim največjo množino kisika. Izdatna ventilacija pljuč je velikega pomena za srce, predvsem pa je eno glavnih obrambnih sredstev proti zavratni zatiralki človeštva, tuberkulozi.

Kot razlog proti telovadbi se pogosto navajajo nezgode, ki se pripetijo tu in tam. Mislim, da bi bilo sramotno, ako naj bi odločevalo to stališče. Saj vendar nočemo vzgajati strahopetnežev, temveč pogumne in podjetne može! Ali se ne zgodi v vsakdanjem življenju tudi relativno mnogo več nesreč, kakor pri telovadbi? Ravno vaje, ki zahtevajo opreznost, učijo telovadca pazljivosti tudi izven telovadnice. Sicer pa vemo, da je število poškodb celo pri najvratolomnejših vajah minimalno.

Samo mimogrede hočem omeniti telovadbo bolnika, ki je seveda enostranska ter spada v delokrog raznih specialnih zdravniških zavodov. Tako se je n. pr. pri zdravljenju tuberkuloze pokazal uspeh telovadbe v zvezi z zdravilnim učinkom zraka in svetlobe. Nekateri zdravniki poročajo celo o organskih srčnih napakah, ki so jih zdravili uspešno s telesnimi vajami. Sem prištevamo tudi takozvano ortopedično telovadbo.

Moti se, kdor misli, da mu zadostuje njegovo poklicno delo za ohranitev zdravja, moči, vztrajnosti in odpornosti. Vsako poklicno delo je enostransko. Pa tudi oni so na krivi poti, ki mislijo, da z udejstvovanjem v tej ali oni panogi sodobnega sporta posnemajo stare Grke. Marsikdo je že poplašal svoj sportni rekord z zdravjem (kakor se je na drugi strani že marsikdo kesal svoje izključne orodne telovadbe). Večina teh sportnih zvezd ugasne po zelo kratki dobi sijaja. Na misel mi prihaja lanska tekma starejših članov Sokolske župe Brno, obsegajočo poleg drugih panog tudi telovadbo na orodju, pri kateri je najmlajši udeleženec bil star 40, najstarejši pa 57 let! Podobnega nam sport desedaj še ni pokazal. Značilno je dejstvo, da prihajajo prvi do spoznanja ravno »profesijonali«, torej oni

X

sportniki, ki jim pomenja uspeh obenem tudi eksistenco. Čital sem besede znamenitega angleškega nogometnega trenerja (ime sem žalibog pozabil), ki pravi, da je najboljši trening za nogometaša vsestranska telovadba, ki ga usposablja, da izdrži v svojem poklicu do poznih let. Ne gonja za rekordi, temveč trajna vsestranska vadba telesa nam prinaša vsesplošno korist. In takšna mora biti sokolska telovadba, sicer bi ne bila več sokolska! Vedno bolj pa se kaže potreba najožjega sodelovanja čim večjega števila telovadsko izšolanih zdravnikov z vaditelji. Da bi tako naša stvar le pridobila, o tem nam menda ni treba razpravljati posebej.

Glavna skupščina Sokolske župe Celje

Redna glavna skupščina Sokolske župe Celje se je vršila v nedeljo 22. februarja t. l. v Narodnem domu v Celju. Udeležila so se je vsa društva včlanjena v župi, razun društev Sv. Peter pod Sv. gorami in Kozje, ki sta bili zadržani vsled snežnih zametov ter Medija-Izlake.

Starešina br. Smertnik je imenoval za overovatelja zapisnika brata Tine Novaka in Matko Šmida. V svojem nagovoru je br. starešina izvajal: »Minulo je leto dni, odkar je na podlagi zakona od 5. dec. 1929 osnovan Sokol kraljevine Jugoslavije. Mi jugoslovenski Sokoli smo po svoji ideologiji, po tradiciji in po delu od vseh začetkov s ponosom služili najvišjim interesom domovine. Ko smo pa stali lansko leto ob tem času pred odločitvijo: vstopiti ali ne vstopiti v novo organizacijo, priznajmo, je bilo vsled nejasnosti položaja, marsikateremu dobremu Sokolu, staremu borcu, tesno pri srcu.

Razgñani pa so bili takoj vsi dvomi, kakor hitro smo zaznali, da bo imenoval naš ljubljeni vladar svojega prvorojenca, prestolonaslednika Petra za starešino Saveza Sokolov kraljevine Jugoslavije. Jugoslovenski sokolski savez je sklenil vstopiti korporativno z vsemi župami, z vsemi društvi, z vsem premoženjem, materijelnim in duševnim, v Sokola kraljevine Jugoslavije. V teh zgodovinskih trenutkih je tudi naša župa pravilno shvačala situacijo in smo lahko ponosni, da je bila ravno naša resolucija osvojena od vseh drugih žup na zborovanju delegatov v Beogradu.

Sokolstvo je bilo pozvano, da po svojih utrjih potih s pomlajeno silo nadaljuje vršenje svoje visoke misije, za razvoj telesne in moralne sile vsega jugoslovenskega naroda, da povzdigne nacionalno in državljansko zavest vseh Jugoslovancev. Naša dolžnost je, da to najvišje zaupanje honoriramo z neumornim delom za Sokolstvo in s tem služimo na najidealnejši način

domovini in kralju. Prve naše misli in hvaležna čustva naj pohite iz današnjega zbora k prestolu Njegovega Veličanstva, našega ljubljenege vladarja. Mogočno so odmevali po dvorani navdušeni klici kralju in I. starešini, prestolonasledniku Petru.

Starešina prečita došli pozdravni brzojav Savezne uprave in predlaga istotako brzojavni pozdrav Savezni upravi. Sprejeto. Dalje posebno iskreno pozdravi zastopnike novo ustanovljenih društev. V toplih besedah se je spominjal br. starešina med letom umrlih bratov in sester, med njimi: br. Toneta Maleja, našega mednarodnega tekmovalca, br. Milana Škerbica, načelnika v Vojniku, sestre Pavle Zabovnikove, načelnice v Sv. Pavlu in sestre Berte Plazarjeve iz Hrastnika. Zborovalci so počastili njih spomin.

Br. starešina se je v nadaljnjih izvajanjih ozrl na delovanje župe v minulem letu. Deli ga v dve etapi. V prvo intenzivno pripravljajanje za vsesokolski zlet v Beogradu, ki mu je bil predhodnik naš župni zlet v Celju, kot smotra pripravljenosti za vsesokolski zlet. Zlet v Beogradu je bil impozantna jugoslovanska manifestacija, ker toliko Srbov, Hrvatov in Slovencev še ni nikdar prej tekmovalo v skupnem delu: kdo bo storil več za skupno domovino Jugoslavijo, kot je bil slučaj v Beogradu in je kot tak zgodovinskega pomena v razvoju konsolidacije naše domovine.

V drugi etapi lanskoletnega delovanja, po vsesokolskem zletu, smo posvetili zopet vse sile naši notranji organizaciji ter ustanavljanju novih društev. Župa se drži načela, da ustanovi le tam društvo, kjer so podani vsaj glavni pogoji za uspešno delovanje društva. Iz tega razloga je priredila najprej 14-dnevni tečaj, katerega se je udeležilo 31 učiteljev in 1 obrtniški pomočnik. V tem tečaju so sodelovali bratje Vrhovec, Lavrenčič, dr. Rebernik, Burja in dr. Milko Hrašovec, katerim vsem se iskreno zahvali. Tečaj je rodil pozitivni uspeh. Po večini vsi tečajniki so že aktivni sodelavci v novih in starih društvih. Na to še le je pristopila župa k ustanavljanju novih društev in sokolskih čet. Pokret je silen. Ni daleč čas, ko bo uživala vsa naša mladina dobro sokolsko vzgojo, kar bo v neizmerno korist nje same in celokupne naše domovine.

Poročila funkcionarjev so prejela društva tiskana. Vsled tega se niso čitala, ampak je otvoril br. starešina debato k vsakemu posameznemu poročilu. Navajamo poročila v celoti, kakor slede:

Tajniško poročilo br. Čepina.

V nedeljo, 22. februarja 1931 se po daljšem presledku zopet sestanemo. Ko smo 12. decembra 1929 zvečer zborovali v pro-

stori, kamor nas bo privedla pot tudi to nedeljo, smo bili navzoči polnoštevilno. Soglasno in enodušno smo sklenili, da prestopimo v novo osnovano organizacijo Sokola kraljevine Jugoslavije. Obljubili smo, da bomo v novi organizaciji posvetili vse svoje moči Sokolstvu, upravljanem po Tyrševi ideologiji in v pravcu Jugoslovenstva in Slovanstva.

Kakor ni manjkalo na poslovljni skupščini decembra 1929 nikogar, tako upamo, da se takšni snidemo na naši prvi glavni skupščini. Onokrat nas je bilo 23, sedaj nas bo 35. Mislim naša bratska društva. Ko se je 23. tovarišu priključil 24., je minilo komaj 5 mesecev. In v tej kratki dobi smo pridobili 12 novih, zvestih zaveznikov. Naštevam jih po vrsti: 26. septembra 1930 Šmartno ob Paki, 12. oktobra Medija-Izlake, 19. novembra Velenje, 30. novembra Sv. Peter pod Sv. gorami, 14. decembra Štore, 4. januarja 1931 Sv. Jedert nad Laškem, 10. januarja Griže-Zabukovca, 11. januarja Rečica ob Savinji, 7. februarja Velika Pirešica, 8. februarja Ponikva ob j. ž., 15. februarja Kozje in na dan župne skupščine 22. 2. se pridruži Gomilsko. Čakamo še na tri tovariše, ki se marljivo pripravljajo, da ne pridejo površno opremljeni v našo družbo. So to pripravljalni odbori v Podčetrtku, Sv. Juriju ob Taboru in Zidanem mostu. S temi pa seveda še ni končano. Znani so nam kraji, kjer se je začelo razmišljati o ustanovitvi sokolskega društva in za sedaj odstranjujejo zapreke, ki jih pri uresničenju cilja ovirajo. Imamo tudi tri sokolske čete: Dramlje, Orlavas in Žusem. Prva imenovanih si prizadeva, da se osamosvoji. Manjka ji še tehnično usposobljenih bratov. Želimo, da bi ji kmalu uspelo, premostiti te težkoče. Je odsek društva Sv. Jurij ob j. ž., druga društva Braslovče, tretja še nima dodeljenega društva, najbrž bo dodeljena Šmarju. Sokolski četi se snujeta tudi pri Sv. Roku ob Sotli, ki bo pripadala društvu Rogatec in Motnik k društvu Vransko.

Zrasli smo v enem letu. Lani nas je bilo okoli 2.000. Z 31. decembröm 1930 je izkazalo takrat obstoječih 28 društev v svojih letnih poročilih že 3.036 članov in članic. Ker se je v teh 7 tednih ustanovilo še 7 novih društev in 3 čete in je tudi pri ostalih društvih število članstva narastlo, smo se skoro gotovo pomnožili še za en tisočak. Toda to je stvar brata župnega matrikarja, ker le njegovo stanje, ugotovljeno na podlagi matrik, je merodajno. Pod sokolski prapor smo se zbrali vsi stanovi. Po vposlanih letnih poročilih s stanjem 31. decembra 1930 je 308 delavcev, 197 poljedelcev, 579 obrtnikov, 243 trgovcev, 439 drž. nameščencev, 365 zasebnih nameščencev, 37 zdravnikov, 388 učiteljev in profesorjev (na učitelstvo odpade prilično 370), 63 dijakov, 2 častnika, 4 vojaki, 1 mornar, 1 duhovnik, 329 zasebnikov in 16 odvetnikov in notarjev. Glede slednjega stanu

naj pripomnim, da sta kot take posebej izkazali le društvu Celje in Šmarje. Število pripadnikov kmetijskega stanu se je med tem časom z ustanovitvijo novih edinic prav gotovo podvojilo.

Župna uprava je pristala na ustanovitev Sokolskega društva le tam, kjer se je prepričala, da so na razpolago vaditelji, vsaj za silo prostor za telovadbo in bratje ter sestre, ki morejo društvo brezhibno upravljati. Dober načelnik in dobra načelnica sta steber društva. Toda še tako marljiv načelnik (načelnica) ne moreta dati društvu pravega poleta, ako ostali upravni funkcionarji zanemarijajo svoje posle. Starešina, ki se opira le na načelnika in načelnico in nima inicijativnosti, je društvu samo v breme. V veliko breme društvu so še zlasti tajniki, matrikarji, blagajniki, ki svojih nalog ne izvršujejo in smatrajo, da so bili imenovani kot taki v upravo radi tega, da je uprava izpopolnjena. Sokolska župa Celje je že od početka polagala veliko važnost na dobro administracijo. Zato se je tudi administracija bratskih društev naše župe zadnja leta zelo izboljšala. Le malokedaj je treba opominov, perijodična poročila dobiva župa redno, priložnostna se le redko prezrejo. Z veseljem ugotavljam, da je večina društev poslala pravočasno velike statistične izkaze za leto 1930. Dva, tri dni kasneje, ko je potekel rok, so bili že vsi izkazi pri župi. Niti enega nismo vrnili v izpopolnitev, dasi je s temi izkazi precej dela. Snujejo se nova društva, ž njimi narašča tudi upravno delo pri župi. Vendar je to delo lažje izvrševati, ako je za župno upravo kader vestnih in pridnih društvenih upravnikov. V tem pogledu želimo, da bi ostalo tudi v bodoče tako. Naj bi postalo še boljše. Bratje in sestre v naših edinicah se naj zavedajo, da s svojo točnostjo pospešujejo upravne posle v župi, z zavlačevanjem in malomarnostjo jih pa silno otežkočajo. Škodujejo ne le svojemu društvu, temveč celi organizaciji.

Uprava Sokolske župe Celje je v svojih 18 sejah rešila šeststo dopisov, bavila se je z najraznovrstnejšimi vprašanji naše organizacije. To delo se je nakopičilo osobito prve mesece ob prestopu v Sokola kraljevine Jugoslavije. Opravilni zapisnik šteje za 11 mesecev lanskega leta 1314 številčk napram 798 številkam v letu 1929., tedaj za 516 več. Po preteku enega leta smo dospeli tako daleč, da vlada v administraciji z malo izjemami enotnost. Nekateri predpisi so ostali še tu in tam tuji. Tako srečavamo na dopisih še vedno stare štamčiljke, nadpise na službenih papirjih in kuvertah v vseh drugih barvah, edino v predpisani barvi je še malo pojavov.

Nekatera društva imajo navado, da v enem in istem dopisu obravnavajo več različnih zadev. Take dopise moramo prepisati, da jih moremo izročiti posameznim referentom. Ako se v dopisu obravnavajo matrike, blagajna in morda še tehnična

zadeva, vendar ni mogoče tak dopis dostaviti samo matrikarju. Vsaka zadeva se naj obravnava ločeno v posebnem dopisu. Pri društvu radi tega ni več dela, župi je pa prihranjeno prepisovanje. Po končanih občnih zborih bi morala društva poslati župi prepise zapisnikov občni zborov. Na to se ni spomnila niti polovica društev. Popolne prepise zapisnikov s poročili vseh funkcionarjev so poslala društva Celje, Rogaška Slatina. Trbovlje in Zagorje. Iz njih je do podrobnosti razvidno celotno delovanje društva. Župna uprava želi dobiti prepise skupščinskih zapisnikov vseh edinic v prvi vrsti onih, ki med letom niso hotela pošiljati župi izvlečkov iz upravnih sej. Teh je bilo v župi lansko leto 329, največkrat sta se sestali k sejam društvu Celje in Gornjigrad, vsako je imelo 21 sej. Pred leti smo naleteli na primere, da je imelo društvo vse leto le 4 do 5 sej. Ker so se tako redko sklicevale, se je nakopičilo dosti snovi. Navadno se je v takih sejah reševalo površno, sklepi so bili nejasni. Dolge razprave so utrudile odbornike in niso posvečali posameznim točkam dnevnega reda pazljivosti, kakor bi morali. S členom 17. društvenih pravil, ki predpisuje tedenske seje, se je doseglo vsaj to, da so jih uprave sklicevale bolj pogosto.

Nekaj društev nima opravičnih zapisnikov. Sklepam iz dopisov, ki niso označeni z opr. številko.

Na občnih zborih sem naletel na marsikatero pomanjkljivosti. Tako je nedopustno, da bi računski pregledovalci pregledovali blagajniške knjige še le na občnem zboru. Ne le, da se s tem moti potek skupščine, tudi takšno postopanje ni v skladu s pravili. Po členu 23 društvenih pravil podajo revizorji na občnih zborih poročilo o izvršeni reviziji, ki mora biti seveda že sestavljeno. Ako so računski pregledovalci zadržani in se enkrat na leto ne morejo potruditi k društvu, poročajo njihovi namestniki. Nikakor se pa ne sme na občnem zboru še le izbirati brate (sestre), ki naj račune med razpravami pregledajo. Blagajnik mora oddati knjige pravočasno revizorjem v pregled. Na občnem zboru se v najskrajnejšem slučaju, če ni navzočih niti pregledovalcev niti njihovih namestnikov, prečita poročilo revizorjev, ki je običajno pripisano v blagajniški knjigi pod podpisom blagajnika. Pri društvih z večjim denarnim prometom sestavijo pregledovalci razun tega še posebno revizijsko poročilo. Po zgoraj navedenem členu društvenih pravil morajo računski pregledovalci dvakrat na leto pregledati blagajniško poslovanje in sicer koncem junija in koncem decembra vsakega leta.

Pri sestavi liste so se povsod ravnali po § 17., tako, da imajo vsa župna društva popolne uprave. Vsa izvršena dopolnilna imenovanja oziroma odobrene liste je župna uprava v

prepisu predložila Savezu, na podlagi katerih bo izpopolnjena savezna kartoteka.

Svojega društvenega zdravnika ima izmed 28 le 15 društev, torej komaj polovica. Priročno lekarno imajo društva Celje, Hrastnik, Rimske toplice, Sv. Jurij ob j. ž., Šmarje, Šoštanj, Trbovlje, Zagorje in Žalec.

Župa je bila v živahnih stikih z društvi. Saj ima svojega prednjaka, ki je včlanjena društva marljivo posečal. Toda tudi uprava sama je pošiljala med letom svoje delegate k društvom, bodisi o priliki javnih nastopov, izrednih sestankov ali občnih zborov. Navedel bom po možnosti vse slične prireditve, kamor je župa poslala svojega oficijelnega zastopnika. Tiče se tudi javnih nastopov, kjer so župna društva sodelovala in je bil navzoč poseben odposlanec župne uprave. Dasi članstvo ti podatki ne bodo zanimali, sem jih vstavil, da vidimo, kako je uprava zasledovala društveno delovanje. 22. maja 1930 izredna seja društvene uprave Sv. Jurij ob j. ž. (Smertnik, dr. Mejak, Čepin), 24. maja izlet braslovškega društva na Gomilsko (dr. Mejak), 23. julija izredni članski sestanek Sv. Peter v Sav. dol. (Smertnik, Vajt, Čepin), 7. avgusta javni nastop Rimske toplice (Baša), 8. avgusta na Dolu pogreb Sokolice Plazarjeve (Baša), 10. avgusta j. n. Gornjigrad (Smertnik), 15. avgusta 20-letnica Radeče (Čepin), 17. avgusta 40-letnica Zagorje (prof. Mastnak), 24. avgusta j. n. Sv. Peter v Sav. dol. (Vajt), 31. avgusta j. n. Sv. Pavel (dr. Mejak), 17. septembra članski sestanek Radeče (Smertnik s 6 člani uprave), 22. septembra Velika Pirešica, sestanek radi ustanovitve društva (Smertnik s 6 člani uprave), 28. septembra ustanovitev Sokola Šmartno ob Paki (Kramar), 12. oktobra ustanovitev v Mediji-Izlakih (Ferdo Poljšak), 17. oktobra odkritje spomenika Puncerju v Braslovčah (Smertnik), 16. novembra Velenje, ustanovitev društva (Smertnik, Vajt, Grudnova), 30. novembra Medija-Izlake, proslava sokolskega praznika (Smertnik), 30. novembra ustanovitev društva Sv. Peter pod Sv. gorami (Stanko Perc, Čepin), 1. decembra Šmartno ob Paki, proslava sokolskega praznika (Vajt), 14. decembra ustanovitev društva Štore (Smertnik, Vajt, Čepin), 20. decembra predavanje br. Smertnika v prednj. šoli v Zagorju, 3. januarja 1931 redna skupščina Polzela (Smertnik, Sirec, Vajt, Čepin), 4. januarja ustanovitev društva Sv. Jedert nad Laškem (Smertnik, Vajt), 8. januarja Celje r. s. (Smertnik), 10. januarja ustanovitev v Grižah-Zabukovci (Smertnik, Wltavsky, Čepin), 11. januarja ustanovitev v Rečici ob Savinji (Smertnik, Grudnova, Čepin), Mozirje, r. s. (isti), Hrastnik r. s. (Poljšak Ferdo), 12. januarja Laško (dr. Nendl), 15. januarja r. s. Šmarje pri Jelšah (s. Debelakova), 18. januarja Gornjigrad (Smertnik, Grudnova), Dol (Sušnik), Rimske toplice (Baša), Sv. Peter v Sav. dol. (Vajt),

Braslovče (Kurnik), Medija-Izlake (Hofbauer), Zagorje ob Savi (Hofbauer), 19. januarja Trbovlje (Kramar), 14. januarja Petrovče (Čepin), 25. januarja Vransko (Sirec), Šmartno ob Paki (Čepin), 26. januarja Šoštanj (Kurnik), 1. februarja Rogatec (Kramar), Sv. Jurij ob j. ž. predavanje br. Smertnika v prednjaškem tečaju, 7. februarja ustanovitev društva v Veliki Pirešici (Smertnik, Grudnova, Čepin), predavanje br. dr. M. Hrašovca v prednj. tečaju v Trbovljah, 8. februarja ustanovitev Sokola na Ponikvi ob j. ž. (Smertnik, prof. Mastnak, Grudnova, Čepin), 11. februarja Dramlje, ustanovitev čete (Smertnik, prof. Mastnak, Čepin). Mogoče, da sem prezrl kakšen občni zbor ali sestanek, ki se ga je udeležila župna delegacija, kar pa naj ne moti.

V župni upravi, kakor jo je imenoval Savez SKJ z dekretom št. 4 z dne 31. januarja 1930, ni bilo med letom večjih sprememb. Dne 8. marca 1930 je bil naknadno v upravo pozvan brat Alojz Uršič, peš. podp., iz uprave je izstopil župni prosvetar br. dr. Ervin Mejak, ki se je 1. novembra 1930 naselil v Konjicah.

Dragih nam bratov in sester, ki so za večno zapustili naše vrste, se bo spominjal brat župni starešina.

Nekatera društva so mnogo doprinesla, da se je moglo ustanoviti novo Sokolsko društvo. Za skupnost je veliko storilo Sokolsko društvo Sv. Jurij ob j. ž. Vzgojilo je telovadce na Ponikvi, skrbelo je za Dramlje. Po zaslugi Sokola Sv. Jurij se je ustanovilo samostojno društvo na Ponikvi in v Dramljah odsek (četa). Okolici je posvečalo mnogo pažnje društvo v Zagorju, ki je pripomoglo do ustanovitve Sokola Medija-Izlake. Za svojo okolico se živo zanima tudi društvo Braslovče, čigar odsek na Gomilskem se 22. februarja osamosvoji. Marsikatero društvo bi sicer še rado pospeševalo sokolski pokret v svoji sosesčini, pa mu nedostaja vaditeljev. Nova društva, katerim so pred ustanovitvijo nudila sokolsko vzgojo matična društva, povečini uspevajo. Imajo že nekaj izkušenj, da se lažje izmotajo iz začetnih težkoč.

Za nami je leto vztrajnega dela. Z zadovoljstvom smemo gledati na dosežene uspehe. Vajeni trdega, nesebičnega dela, ste bratje in sestre s podvojenimi močmi sledili vzgledom nesmrtnega Tyrša. Priznanje z Najvišjega mesta je zanetilo v Vaših srcih ogenj, ki je izžareval leta in leta in je z onim trenutkom vzplamtel. Zanesli ste sokolsko misel v najširše plasti našega naroda in vašemu marljivemu delu se moramo zahvaliti, da smo v taki meri uspeli. Saj župna uprava bi ničesar ne zmogla, da bi ne imela vas. Bila bi hroma. Koliko dela ste si naprtili s vese-sokolskim zletom, s spominskimi proslavami in svečanostmi. Proslava sokolskega praznika, praznika našega narodnega uje-

dinjenja se je izvršila v župi na tako odličen način, kakor še nikoli. Imeli ste polne roke dela, prekomernih skrbi, toda vse to ste storili z veseljem, brez vsakršnega znaka nevolje. Zasedanja je v vas dobra volja, ki mora roditi uspehe. Vsa prizadevanja, omalovaževati sokolsko delo, so se ob vašem trudu ugonobila, razblinila. In ko se spominjamo na minulo leto, ne moremo niti za hip dvomiti, da bi organizacija, vzdrževana po tolikem številu zvestih delavcev, nazadovala. Ta trditev bo izpričana, ko nas bo pozvala župa na župni zlet. Lep je bil lani, veličasten naj bo letoš, ko nas je več.

Prihodnje leto, ob stoletnici dr. Tyrša, pričakuje Praga polnoštevilno udeležbo iz naše župe. To hočemo in se bo tudi zgodilo.

Pred nami je še mnogo dela, mnogo nalog, ki morajo biti prej ali slej izvršene. Sokolska ideja mora prodreti v sleherno vas. Še le takrat bomo lahko rekli, da se bližamo cilju. S sodelovanjem našega učiteljstva, duše sokolske organizacije zlasti na deželi, nam bo uspelo tudi to.

S to odkritosrčno, neodoljivo željo in z zahvalo sestram in bratom društvenim funkcionarjem, ki so me med letom podpirali, zaključujem tajniško poročilo.

Tajniško poročilo se je odobrilo brez debate.

Naknadno je izročil delegat iz Rogatca pismo brata dr. Ivanškega, ki k tajniškemu poročilu ugotavlja, da je v župi včlanjenih 8 notarjev.

Poročilo župnega načelnika br. Lojzeta Jerina.

V preteklem letu, ob dvajsetletnici obstoja Sokolske župe v Celju smo se znatno povzpeli naprej in to predvsem številčno, pa tudi kakovostno. Ne statistika, ki se še vedno ne vodi dovolj vestno v nekaterih društvih, pač pa številke telovadečih na lanskem župnem zletu, so mi ob tej ugotovitvi pred očmi. Število telovadečega članstva in naraščanje na lanskem župnem zletu se je zvišalo skoro za polovico od prejšnjega župnega zleta.

Vse tehnično delo v l. 1930. je bilo usmerjeno pripravam za naš l. jugoslovenski vsesokolski zlet v Beogradu. Tiho in stvarno, brez visokoletečih fraz se je lotil župni tehnični odbor ogromnega dela z vso sokolsko vnemo. Prirejali so se župni telovadni sestanki, ki so omogočali hitrejšo obvladanje vseh predpisanih prostih in tekmevalnih vaj. Župni prednjak br. Burja je marljivo posegal društva in pomagal pri vežbanju prostih vaj, pri vodstvu telovadnih, ur vseh oddelkov ter je vodil nekatere društvene prednjačke tečaje. Izdajale so se številne okrožnice z vsemi potrebnimi navodili. Izšle so tri obširne

številke lastnega »Župnega vestnika«, ki so seznanjale članstvo o vseh tekočih sokolskih zadevah.

Za pregled našega obširnega dela in kot glavna izkušnja za I. jugosl. vsesokolski zlet v Beogradu nam je služil naš župni zlet v Celju dne 15. junija 1930. Bil je to dan dostojne in veličastne manifestacije sokolske misli v naši župni metropoli. Smelo lahko trdim, da tako lepe in številno tako dobro obiskane narodne prireditve še ni bilo dosedaj v Celju. Zlet se je otvoril že v soboto popoldne s tekmami naraščaja. Bile so to izbirne tekme za vsesokolski zlet v Beograd. Tekem se je udeležilo moškega naraščaja v višjem oddelku 14 v nižjem oddelku 30 iz društev: Celje, Šoštanj, Trbovlje, Zagorje in Žalec, ter ženskega naraščaja v višjem oddelku 14 in nižjem oddelku 19 iz društev: Celje, Trbovlje in Žalec. Uspehi tekem so razvidni v 3. številki »Župnega vestnika«. V nedeljo zjutraj ob 6. uri so sledile izbirne tekme članov in članic. Priglasilo se je članov v višjem oddelku 7, v srednjem oddelku 7, v nižjem od 32 iz društev: Celje, Šoštanj, Šmarje pri Jelšah, Radeče, Trbovlje, Zagorje in Žalec ter članic v višjem oddelku 4, v nižjem oddelku 11, 10 iz Celja in 1 iz Žalca. Rezultati so razvidni iz »Župnega vestnika«. Predpisane tekmovalne vaje za vse oddelke so bile vobče težke, zlasti pa še članske (za medzletne tekme COS za l. 1929.). Mislim, da bi bil večji moralni uspeh, če bi se izbirale lažje vaje za tekme, zato pa bi se pritegnilo čim več tekmovalcev k raznim tekmam. Tako pa jih tekmuje prav majhen odstotek in še pri teh se ne more postopati dovolj rigorozno, kar se je videlo pri tekmah v Beogradu.

Za tekmami so sledile izkušnje za popoldanski javni nastop z znatno zamudo, ne po naši krivdi. Zakasnila se je tudi poverka, ki je štela 204 članov v kroju, 125 članic, 160 moškega naraščaja, 96 ženskega naraščaja, okrog 430 dece, 60 članov v civilu z znaki ter četo vojakov 39. pp.

Pri popoldanski javni telovadbi je nastopilo s prostimi vajami za vsesokolski zlet v Beogradu: članov 252, članic 125, moškega naraščaja 162, ženskega naraščaja 96 in starejših članov 15 (Celjskega Sokola), dalje moško in žensko deco (408) s skupnimi župnimi prostimi vajami ter z raznimi igrami, člani in članice Celjskega Sokola (76) s skupnimi vajami z dolgo palico, četa 39. pp. z vajami s puško, 6 vrst članov in 4 vrste moškega naraščaja na orodju ter župna vzorna vrsta na drogu. Izvedba prostih vaj vseh oddelkov ja zadovoljiva, le krilo in ravnanje se je sempatja slabo, čemur pa bo glavni vzrok ta, da so se znamenja v tleh premalo videla.

Zvečer se je vršila na slavnostnem prostoru lepo uspela akademija z raznimi telovadnimi točkami društev: Celje, Šoštanj, Trbovlje in Zagorje. S tem je bil naš župni zlet zaključen.

Senčne strani zleta so se kazale v tem, da je bilo članstvo premalo disciplinirano. Da smo obvladali veliko število nastopajočih pri izkušnjah, pri povorki in pri popoldanski javni telovadbi, je bilo treba uporabljati tudi najskrajnejša sredstva, da nismo obtičali. Tudi točnosti niso poznali nekateri bratje. Vzga-jati bo treba po društvih več smisla za disciplino, red in točnost. Kdor se pa noče pokoravati vsem predpisom, ni Sokol v pravem pomenu in bolje je, da ostane v bodoče doma, ker sicer bo le v nadlego in napotje.

Napočili so slednjič slavnostni dnevi I. jugosl. vsesokolskega zleta v Beogradu. Pri naraščajskem zletu je nastopilo iz naše župe k prostim vajam moškega naraščaja 63 in ženskega naraščaja 25. Naraščajskih tekem se je udeležil moški naraščaj naših društev z eno vrsto in treh posameznikov v višjem oddelku in z dvema vrstama v nižjem oddelku; ženski naraščaj pa z eno vrsto v višjem ter z eno vrsto in 4 posameznicami v nižjem oddelku. V višjem oddelku moškega naraščaja je dosegla vrsta iz Celja 378.20 točk, t. j. 83.68% ter prišla na IV. mesto. Izid tekem je razviden iz »Župnega vestnika«.

Na glavnih zletnih dnevih je bila naša župa sledeče zastopana pri prostih vajah:

Člani: Celje 28, Braslovče 6, Laško 5, Polzela 6, Rimske Toplice 1, Št. Peter 4, Št. Pavel 3, Št. Jurij 7, Trbovlje 13, Hrastnik 1, Zagorje 16, Šoštanj 10, Šmarje 7, Žalec 5, skupaj 112 članov ter 4 starejši bratje iz Celja za vaje s kratko palico.

Članice: Celje 30, Laško 8, Mozirje 3, Radeče 2, Št. Jurij 2, Št. Pavel 1, Št. Peter 3, Šmarje pri Jelšah 5, Šoštanj 2, Trbovlje 5, Zagorje 7, Žalec 4, skupaj 72 članic.

Tekme so se udeležili:

Člani:

višji oddelek (župna vrsta): Celje 4, Trbovlje 2, Šoštanj 1;

srednji oddelek: Trbovlje 2, Šoštanj 1;

nižji oddelek: Celje 7, Zagorje 7, Radeče 3, Šmarje pri Jelšah 1, Žalec 1.

Članice:

za prvenstvo: 4 sestre iz Celja;

višji oddelek: 4 sestre iz Celja;

nižji oddelek: 1 vrsta in 4 posameznice.

Pri teh tekmah so se zlasti odlikovale sestre, ki so tekmovali za slovansko prvenstvo ter bratje v višjem oddelku, ki so dosegli drugo mesto, malo za ljubljansko in nekaj pred mariborsko vrsto, v katerih so tekmovali bratje mednarodnega slovesa. Bilo je to prvič po preobratu, da so se naši boljši telovadci kosali v višjem oddelku, pa odnesli II. mesto.

Končnih podatkov o teh tekmah ne morem podati v tem mojem poročilu, ker jih na žalost še tudi pri Savezu niso izdali.

Kar sem povdarjal radi kršenja discipline na župnem zletu, velja v še večji meri na vsesokolskem zletu v Beogradu. Nekateri so mislili, da so se prišli v Beograd le veseljačit in ponočevati. V skupno prenočišče so prihajali pozno v noči in kršili hišni red. Zjutraj sem jih pa s pomočjo nekaterih bratov kaj težko spravil iz ležišča. Zbirališče na telovadišču smo imeli že ob 6. uri, in ker je bilo hoda do tja skoro eno uro, je umevno, da smo vstajali že ob 4. uri zjutraj. Razumljivo je, da smo prišli tako večkrat s ponočnjaki navzkriž, kar ni bilo v vzgled onim bratom, ki so držali disciplino in red. Graja velja tudi onim bratom, ki so v mestu udobno stanovali, pa prihajali po cele ure prepozno na zbirališče k prostim vajam in povorki.

V moje poročilo spada še prednjački tečaj za učitelje, katerega je priredila župa v Celju od 12. do 16. oktobra.* Udeležnikom se je nudilo brezplačno stanovanje in hrana. Priglasilo se je 31 bratov iz raznih krajev našega župnega teritorija ter so vztrajali ves čas v strogi sokolski šoli. Upati je, da bo imelo Sokolstvo mnogo koristi od teh tečajnikov.

Župni prednjak br. Burja je pridno posečal vsa društva, izvemši onih, ki ga niso zahtevala, oziroma so ga odklonila radi svoje nedelavnosti. Posetil je društva:

Zagorje 4-krat ter vodil društveni prednjački tečaj od 6. do 21. decembra 1930.

Trbovlje 2-krat ter vodil društveni prednjački tečaj od 6. do 26. septembra 1930.

Št. Peter, Št. Pavel, Šoštanj, Rimske Toplice, Laško po 2-krat.

Polzelo-Braslovče, Žalec-Petrovče, Radeče, Hrastnik-Dol, Šmarje pri Jelšah, Vojnik po enkrat.

Št. Jurij 2-krat in vodil društveni prednjački tečaj. Gornji grad 8 dni, Šmartno ob Paki 5 dni, Štore 3 dni.

Pomagal je tudi v Celju pri vodstvu posameznih oddelkov, sodeloval pri društvenem prednjačkem tečaju v Celju ter vodil prednjački tečaj za učitelje v Celju.

Podati mi je še župno statistiko v l. 1930. po sestavi sestre Mimice Lojkove. Povdarjam pa, da so podatki več društev netočni, za to tudi statistiko ni vzeti kot popolnoma pravilno in ne jamčim za njo.

* Podrobnosti tega tečaja, glej v članku Župni prednjaški tečaj v št. 3. »Župnega vestnika«.

Po tej sestavi statistike bi sledilo, da je bil povprečni obisk na mesec:

	število	v tel. urah	celotni obisk
telovadcev	395	140	2014
telovadk	154	104	792
moškega naraščaja	306	109	1638
ženskega naraščaja	160	73	863
moške dece	622	111	2957
ženske dece	556	105	2616
skupaj	2193	642	10880.

Prednjakov (čic), pomočnikov (c), pripravnikov (c) šteje župa 152.

Zbor društvenih načelnikov in načelnic se je sešel štirikrat k zborovanju v Celju.

Načelnikovo poročilo je bilo sprejeto le z nekaterimi malenkostnimi pojasnili.

Poročilo prosvetarja, sestavljeno po br. Čepinu.

S preselitvijo brata dr. Ervina Mejaka v Konjice dne 1. novembra 1930 je ostalo mesto župnega prosvetarja prazno. Naslednika bo izvolila glavna skupščina. Da prosvetno poročilo ne izostane, sem na podlagi razpoložljivih zapiskov, statistike in korespondence sestavil kratko poročilo in prosim bratske društvene uprave, predvsem brate prosvetarje, da se ž njim zadovoljijo.

Takoj po imenovanju župne uprave je župni prosvetar br. dr. Mejak izdal okrožnico z navodili, ki so v poglavitnih obrisih obravnavala prosvetni program. Okrožnica se je v prvi vrsti nanašala na proslavo 80-letnice brata T. G. Masaryka in sicer po navodilih Saveza SKJ. Na dan 9. marca so v župi včlanjena društva izvršila proslavo, le nekaj društev je vsled krajevnih prilik priredilo proslavo že dan popreje, na nedeljo 8. marca. Župa je prejela od vseh društev poročila o proslavi in ni bilo društva, ki bi ne izvršilo programa v celoti. Uspeh proslave je bil nadvse zadovoljiv, saj je v 23 takrat včlanjenih društvih prisostvovalo prireditvam v skupnem 3.864 oseb. Tej proslavi je sledila 17. marca seja društvenih prosvetarjev, ki jo je župni prosvetar sklical v celjski Narodni dom. Izvzemši enega, so bila zastopana vsa društva. Najvažnejši sklepi so se sporočili društvom v posebni okrožnici. Med drugim se je govorilo o proslavi Vidovega dne, ki se pa lansko leto ni mogla izvršiti v polnem obsegu, ker je večina društev bila na vsesokolskem

zletu v Beogradu. Vendar se je Vidov dan praznoval v mnogih društvih. Na posebno svečan način se je spominjalo kosovskih junakov bratsko društvo Hrastnik, ki je imelo na vzporedi te prireditve 15 točk. Važen sklep zbora društvenih prosvetarjev je bila proslava koroškega plebiscita. Program je bil na široko zasnovan, ki se pa v celoti iz znanih razlogov ni mogel izvršiti. Na pobudo župnega prosvetarja se je vršilo 17. oktobra v Braslovčah odkritje spomenika junaku Srečkotu Puncerju, kjer so bila župna društva častno zastopana. V zvezi s koroško proslavo se je vršil 1. decembra 1930 v Celjskem domu koncert združenih celjskih pevskih društev. Inicijativa za to je izšla iz župe. Proslavo koroškega plebiscita so s pičlimi izjemami izvršila vsa društva. O njej se je na kratko poročalo v 3. stev. »Župnega vestnika«. V isti številki smo podali tudi poročilo o proslavi čehoslovaškega praznika, ki ga je praznovala vsa sokolska družina.

Pri večini društev temelji vse prosvetno delo le na eni osebi. Prosvetni odbor obstoji v 11 društvih, drugod prosvetni odseki niso konstituirani in niso imeli svojih posebnih sej, kakor to predvideva pravilnik o prosvetnih odsekih. Prosvetno delo so vodili večinoma bratje učitelji in sestre učiteljice. Na vsak način je sokolska prosveta napredovala in prišla iz prvotnih težkoč. Le malo je društev, ki bi ne izkazala nikakega predavanja. So društva, ki so v tem oziru vzorno skrbela za izobrazbo svojega članstva. Poljudnih daljših predavanj je imelo Sokolsko društvo Sv. Jurij ob juž. žel. 14, Šmarje pri Jelšah 11, Zagorje 11, Vojnik 8, Petrovče 7, Rogaška Slatina 7 itd.

Po statistiki je bilo v župi govorov članom 112, članicam 46, naraščaju 96, deci 196. Društvenih večerov je bilo 31, razgovorov 67, gledaliških predstav 62, izletov 70, koncertov 7, zabav 43, igrank 2, plesov 35, akademij 24, lutkovno gled. 1.

Naša društva se marljivo ukvarjajo z gledališkimi predstavami. Širijo ž njimi med našim narodom hvalevredno prosvetno delo. Izbira iger dela še nekoliko težkoč, ker še vedno nimamo zadostno število primernih iger na razpolago. Vkljub temu smo našli v januarju 23 gledaliških predstav v naši župi, ki v gornji statistiki niso upoštevane. Ker zavzemajo gledališke predstave vedno večji obseg in jih prirejajo zlasti nova društva, ki si iščejo v njih tudi finančna sredstva, je zbor društvenih prosvetarjev v marčni seji sklenil, naprositi Jugosl. Sokolsko Matico, da založi primerne igre in s tem olajša delo našim režiserjem. Z ozirom na velik porast sokolskih društev bi se morda izdaja gledaliških iger obnesla. Lutkovno gledališče v naši župi še ni prodrlo, edina predstava te vrste je bila v Zagorju, kjer je gostoval lutkovni odsek Sokola I na Taboru. Razveseljivo je nadalje, da je izmed 23 društev, ki so o priliki

likvidacije JSS prestopila v Savez SKJ, priredilo akademije 17 društev. Le 6 društev ni bilo v položaju, prirediti samostojno akademijo. Zaznamujemo v tem pogledu lep napredek.

Glasbo goji 9 društev. Svoj orkester imajo društva Laško z 8 godbeniki, Mozirje 4, Sv. Jurij ob juž. žel. 8, Šmarje 5, Šoštanj 13, Trbovlje 9, skupaj 47 godbenikov. Tamburaški zbor imata društvi Polzela (4) in Vojnik (14), pevski zbor društva Petrovče, Sv. Pavel, Šmartno ob Paki.

Sokolski tisk v župi še vedno ni povoljno zastopan. Naročnikov na »Sokolski glasnik« je 209, kar pa ne ustreza številu članstva, ako upoštevamo, da mora biti na vsakih 10 članov (ic) vsaj en naročnik. Seveda je težko ugotoviti točno število naročnikov, ker društva nimajo evidence o onih naročnikih, ki nišo v neposrednem stiku z društvom. Točno statistiko bi mogla podati edino uprava lista. Vendar treba priznati, da sta za glasilo največ storili društvi Šmarje in Zagorje. Na »Sokolič« je naročenih 110, na »Našo Radost« 210, na strokovni list »Sokol« 51 članov (ic). Glede poslednjega lista treba pripomniti, da 12 društev ne izkazuje nikakega naročnika. Ker je list neobhodno potreben vsakemu društvu, ki goji telovadbo, si razlagamo to le na ta način, da so funkcionarji, ki so izpolnjevali statistiko, prezrli sedanji naziv »Sokol« napram prejšnjemu »Prednjak«. Na list, ki obravnava telovadno snov in usmerja vse tehnično delo, bi moral biti naročen vsak prednjak (čica) ali bi moralo vsaj društvo skrbeti, da omogoči svojim prednjakom, da se go morejo posluževati. Na »Sokolič« je premalo naročnikov. V primeri s številom članstva je najbolje zastopan Sv. Peter v Sav. dol., ki ima 10 naročnikov, Trbovlje 16, Žalec 10. »Naša Radost« je med deco malo poznana. Pri današnjem stanju dece je število 210 več ko minimalno. Saj je med temi v Zagorju 100 naročnikov. Zagorsko društvo zavzema tedaj skoro polovico vseh naročnikov v župi.

Strokovno knjižnico imajo do malega vsa društva. Statistike nisem sestavil, ker je iz izvestij razvidno, da so društva ponekod zamenjavala strokovno s člansko, ponekod zopet izkazala vse knjige v eni in isti skupini. Bogato strokovno knjižnico ima društvo Celje. Nikake knjižnice ne izkazujejo 4 društva. Nekaj društev ima splošne knjižnice, kakor Braslovče, Petrovče, Sv. Pavel, Sv. Peter v Sav. dolini. Najbogatejša med temi je v Sv. Pavlu, ki šteje 962 knjig. V statističnem izkazu je posebna razpredelnica za naraščajsko knjižnico. Pri večini društev ta rubrika ni izpolnjena. Četudi bi bilo na razpolago dovoljno mladinskih del, ki spadajo v naraščajsko knjižnico, vendar društva dosedaj iz gmotnih ozirov niso mogla nabaviti toliko knjig, da bi lahko knjižnico ločila v strokovno, člansko in naraščajsko. Upajmo, da se bodo društvene knjižnice sča-

soma v taki meri izpopolnile. Nekaj društev je izposlovalo likvidacijo bralnih društev in prevzelo knjižnice, ki so živetarile. Ta korak je pozdravljati, ker se delo osredotoči v enem društvu, medtem ko so poprej po večini ene in iste osebe delale v dveh, treh društvih.

Mislim, da nima nobeno društvo svojega novinarja. Ako pregledujemo »Sokolski glasnik«, najdemo malo poročil iz naše župe. To delo pripada bratom prosvetarjem in tajnikom (tajnicam), če v društvu ni poverjena komu drugemu skrb za dopisovanje v časopisje. Tisk je velike propagandne važnosti in naj bi se ga posluževali bratje in sestre še v večji meri. Zasedoval sem poročila o proslavah 1. decembra in me je veselilo, ko sem v enem tednu naštel poročila 18 društev naše župe, jih izrezal in spravil v župni arhiv. Prav je, da izve širša javnost, kako se gibljemo in kako napredujemo. Če ste bratje preobloženi z delom, skušajte pridobiti brata (sestro) in mu poveriti funkcijo društvenega novinarja. Dopisujte v nam naklonjeno časopisje in glejte, da bo o vašem delovanju poročalo tudi naše glasilo »Sokolski glasnik«, ki izhaja sedaj kot tednik. Naj izvedo tudi naši bratje ob Drini in Vardarju, da delamo.

Župna uprava je izdala lani 3 številke »Župnega vestnika« pod uredništvom brata Lozjeta Jerina. Prva številka je izšla v nakladi 400 izvodov, druga in tretja v 1.000 izvodih. Radi nizke naklade prve številke se je določila cena posamezni številki na Din 2.—, toda druga in tretja številka se je dostavila društvom za znatno nižjo ceno, da je prišlo na številko le 50 par. Naši denarni zavodi, podjetniki, trgovci in obrtniki so z inserati omogočili, da je mogel Vestnik iziti v takšni nakladi in po tako nizki ceni. Bodi vsem, ki so v Vestniku inserirali, izrečena na tem mestu naša sokolska zahvala. Župna uprava ni zasledovala nikakih materijelnih koristi, šlo ji je le za to, da dobi glasilo v roke kolikor mogoče čim več članstva, da se seznani z delom naše organizacije. Četrta (zadnja) številka za leto 1930. izide takoj po župnem občnem zboru. Objavljen bo ves potek župne glavne skupščine s poročili vseh funkcionarjev. Uprava bo izdala to številko vsem društvom brezplačno. Bratska društva, ki še dolgujejo za prejšnje številke, prosimo, da kmalu poravnajo malenkostni dolg. Na vplačanih inseratih je ostalo še Din 1.881.50 prebitka, tako da Vestnik ne bo pasiven, tudi če bo 4. številka dostavljena društvom brezplačno. Upoštevan je seveda dolg, ki ga imajo društva še za prejšnje številke. S poravnavo tega dolga se bodo stroški izdaje krili z dohodki in ne bo ne prebitka ne izgube.

Glavna skupščina naj odloča o tem, se li bo Vestnik tudi letos izdajal. Določil bi se naj pavšalni znesek, koliko bi v tem slučaju prispevala društva.

O priliki občnih zborov sem opazil, da članstvo o pravilnikih in poslovnikih ni poučeno. Ne pozna niti najnavadnejših predpisov. Priporočljivo bi bilo, da bratje prosvetarji tolmačijo članstvu najvažnejše določbe pravil in poslovnikov. Izognili bi se marsikateri pritožbi, ki izvira iz nepoučenosti članstva. Mnogi ne poznajo niti sestave Saveza SKJ. Sploh bi kazalo, da bratje prosvetarji ali kdorkoli iz uprave predava na posebnem sestanku o organizaciji.

Končam moje poročilo v nadi, da bomo na skupščini dne 22. februarja pozdravili novega župnega prosvetarja.

Pri poročilu prosvetarja je izjavil zastopnik društva Šoštanj, da ima tudi svoj pevski zbor, ki pa v poročilu ni naveden. Brat Novak (Celje) popravlja poročilo v toliko, da pobude za odkritje spomenika Puncerju ni dal br. dr. Mejak, temveč je obstojal poseben odbor in bivši župni prosvetar je bil le član tega odbora. Brat Vončina iz Trbovelj poroča, da ima društvo svojega posebnega novinarja.

Poročilo blagajnika br. B. Wltavskyja.

Blagajniško poslovanje v letu 1930. izkazuje

dohodkov	Din 80.586,27
izdatkov	» 67.819,16

skupni promet Din 148.405,43

Odštejemo izdatke od dohodkov, ostane še Din 12.767,11 prebitka.

Zapisnik seje nadzornega odbora Sokolske župe Celje z dne 16. februarja 1931.

Podpisani člani nadzornega odbora Sokolske župe Celje smo pregledali blagajniške knjige Sokolske župe Celje, pri merjali posamezne vknjižbe s prilogami ter našli v popolnem soglasju.

Predlagamo absolutorij bratu blagajniku ter enako celemu upravnemu odboru.

Celje, 16. februarja 1931.

Drago Kralj l. r., Matko Šmid l. r.
Dr. Jože Požar l. r., Franjo Šmid l. r., Karol Perc l. r.

K gornjim postavkam pripominjam, da prebitek 12.767.11 dinarjev ni župna imovina, temveč tvorijo prebitek prispevki, ki so jih društva vplačala na raznih obveznostih. Vplačanega je bilo po društvih Din 14.406.—, tako da dolgujemo še koncem decembra 1930 Din 1.639.—. Ta dolg se je do občnega zbora kril z naknadnimi vplačili na župnem porezu in dr.

Krivda neugodnemu blagajniškemu stanju je v društvih, kajti do konca leta 1930. je poravnalo le 8 društev vse obveznosti, dasi bi morala društva prvo polovico poreza nakazati do 1. aprila, drugo do 1. oktobra vsakega leta.

Našim prošnjam na denarne zavode za podporo se je kakor vedno odzvala le Celjska posojilnica, za kar ji bodi izrečena naša zahvala.

Blagajniško poslovanje otežkočajo bratska društva, ki imajo po večini razpoložljiv denar, a ga zadržujejo, ne da bi pravočasno nakazala prispevke. Krivo je mnenje, da dobiva župa zadostno podporo in se ž njo lahko vzdržuje. Kadar bo župa v takem položaju, bo ona prva, ki bo odpravila župni prispevek.

Župnemu blagajniku se je na predlog brata Drago Kralja, ki je skupno z ostalimi župnimi revizorji pregledal blagajniško poslovanje, podelil absolutorij. Enako tudi župni upravi.

Poročilo matrikarja br. St. Perca.

Pristopilo je v l. 1930. od starih društev 1.148 članstva, izstopilo 295, med temi umrlo 21 oseb.

V začetku l. 1930. je bilo članstva okroglo	2.000
napredek v l. 1930. je znašal okroglo	900
k temu pridejo novo ustanovljena društva okroglo	1.300

skupno je torej članstva okroglo	4.200.
Prirastek članstva tekom 1 leta	2.200 oseb
prirastek naraščaja tekom 1 leta	300
prirastek dece tekom 1 leta	1.200

skupaj smo narasli za	3.700 oseb.
Na dan skupščine se izkazuje članstva okroglo	4.200
naraščaja okroglo	800
dece okroglo	2.000

vseh pripadnikov ima župa torej okroglo	7.000.
---	--------

Kataster se vodi za članstvo in naraščaj, t. j. okroglo 5.000 oseb.

Matrični izkaz.

	Članstvo			Naraščaj			Deca		
	Februar	Februar	Prirastek	Februar	Februar	Prirastek	Februar	Februar	Prirastek
	1930	1931		1930	1931		1930	1931	
Petrovče	37	61	24	7	15	8	45	28	17
Celje	407	602	195	170	174	4	235	239	4
Dol pri Hrastniku	22	31	9	15	15	—	40	84	44
Gornji grad	62	120	58	—	13	13	—	42	42
Griže	—	104	104	—	—	—	—	—	—
Hrastnik	66	109	43	13	19	6	41	115	74
Laško	101	140	39	12	26	14	10	45	35
Medija - Izlake	—	72	72	—	—	—	—	34	34
Mozirje	49	82	33	—	—	—	—	18	18
Petrovče	37	61	24	7	15	8	45	28	17
Polzela	40	65	25	11	—	11	—	42	32
Radeče	90	138	48	22	12	10	—	85	68
Rimske toplice	42	73	31	9	12	3	8	—	8
Rogaška Slatina	37	62	25	10	19	9	12	44	32
Rogatec	36	61	25	23	—	23	—	39	21
Sv. Jedert nad Laškim	—	72	72	—	16	16	—	—	—
Sv. Jurij ob j. ž.	68	120	52	18	49	31	15	60	45
Sv. Pavel pri Preb.	69	81	12	17	21	4	45	64	19
Sv. Peter pod Sv. gor.	—	50	50	—	—	—	—	—	—
Sv. Peter v Sav. dol.	46	74	28	—	—	—	23	46	23
Šmarje pri Jelšah	78	108	30	4	20	16	10	27	17
Šmartno ob Paki	—	86	86	—	39	39	—	64	64
Šoštanj	99	131	32	12	63	39	—	64	64
Štore	—	87	87	—	33	33	—	44	44
Trbovlje	276	375	99	31	98	67	54	380	326
Velenje	—	172	172	—	16	16	—	—	—
Vojnik	27	35	8	27	40	13	36	71	34
Vransko	42	52	10	—	4	4	—	43	43
Zagorje ob Savi	182	235	53	26	36	10	62	175	113
Žalec	111	124	13	30	32	2	48	49	1
	2027	3579	1552	427	791	319	794	1988	1193

Po teh številkah se vidi, da je celjska župa številčno zelo napredovala in s tem tudi delo pri župnem katastru. Prosil bi vsa društva, da me podpirajo pri tem zamudnem delu s točnimi mesečnimi prijavami in odjavami članstva in naraščaja v bodoče še vestnejše, dasi moram pritrditi, da se v zadnjem

času večina društev drži mesečnega termina, nekatera naravnost vzorno. Nadejam se, da se bodo pogrške, ki so se med letom dogajale, popolnoma odpravile in matrično poslovanje postalo končno brezhibno.

Pri poročilu brata matrikarja so stavili navzoči delegatje razna vprašanja glede vodstva matrik. Starešina šoštanjskega društva konstatira z veseljem, da se je po zaslugi župnega matrikarja uredila društvena matrika v Šoštanju. Br. Križnik želi hitrejšega poslovanja, kar pa ni krivda župnega matrikarja, temveč saveznega, ki je društvene imenike vrnil še le koncem novembra.

Mnogo se je govorilo glede vojaških olajšav. Povdarjala se je velika važnost društvenih matrik, ker je le na podlagi matrik mogoče izdati pravilno potrdilo, ki naj služi kot priloga k prošnjam za vojaške olajšave.

K 4. točki dnevnega reda sta stavili društvi Celje in Žalec svoj predlog. Na predlog društva Celje odpade župni davek Din 5.— za vsakega naraščajnika in naraščajnico. Ukine se župni prispevek za novo ustanovljena društva po Din 50.—. V veljavi ostanejo prvi trije obroki v skupnem znesku Din 300.—. Društvom, ki so plačala več ko Din 300.—, se presežek odobri, ona, ki tega zneska še niso plačala, ga morajo poravnati čimpreje.

Brat Kuhar prosi za pojasnilo, se li smatra društvo Rimske toplice za novo ustanovljeno, ker je bilo do prestopa v Sokola kraljevine Jugoslavije odsek Sokolskega društva Laško. Župni starešina izjavi, da se smatra društvo za dobo enega leta kot novoustanovljeno društvo in ne plača za leto 1930. župnega in saveznega poreza.

K 5. točki je stavila župna uprava predlog, da se vrši župni zlet v dneh 28. in 29. junija 1931. Vidov dan je namenjen deci in naraščaju, drugi dan članstvu. V zletni odbor imenujeta oziroma določita župna uprava in uprava Sokolskega društva Celje primerno število članov. V zletni fond prispeva župa Din 10.000.—, znesek, ki ga je namenila župi mestna občina celjska. Čisti dobiček zleta se deli. Polovica (50%) pripade Sokolskemu društvu Celje, druga polovica se razdeli med ostala župna društva in sicer po ključu, s kakšnim številom telovadečih bodo na zletu zastopana. Proti predlogu je glasoval edino brat Hajnšek (Sv. Jurij), ki je predlagal, da se razdeli med ostala društva 75%. Predlog je bil tedaj izvzemši enega z vsenim glasovi sprejet.

Na vrsto so prišli razni predlogi.

V zvezi s prejšnjo debato se je sklenilo predlagati skupščini

Saveza kraljevine Jugoslavije spremembo § 6 točke 4 pravilnika za sokolska društva in čete kakor sledi:

Novi tekst se naj glasi tako:

»4. Član (ica) se sprejme na šestmesečno poskusno dobo, po preteku katere društvena uprava na novo sklepa o definitivnem sprejemu člana (ice). V slučaju, da društvena uprava dobro pozna za vstop priglašene(a) člana (ico), ga more takoj definitivno sprejeti za člana (ico) ali pa odkloniti sprejem.«

Predlagana sprememba pravilnika je potrebna predvsem za novo ustanovljna društva, ker bi v krajih, kjer ni bilo sokolskega društva, sploh nihče ne mogel prevzeti kakršnekoli funkcije, ker nima nihče aktivne niti pasivne volilne pravice glasom sedaj veljavnega pravilnika.

Zopet so slučajji, kjer društvena uprava priglašene(a) dobro pozna in je gotovo, da ga po preteku šestih mesecev niti za las ne bo bolje poznala, kakor na dan, ko se je prijavil. V takih slučajjih se naj društvena uprava takoj odloči, ali sprejme priglašene(a), ali ga odkloni.

S sedanjo prakso, ko se društva drže tesno črke paragrafov pravilnika, se v mnogih slučajjih po nepotrebnem priglašujočim zavira pot v sokolska društva. Marsikoga odbija šestmesečna poskusna doba in žali njegov ponos, posebno če ve, da ga vsa društvena uprava dobro pozna. Predlog za navedeno spremembo meri na to, da se poslovanje društvenih uprav uredi tako, da bo v vsakem slučaju lahko društvena uprava sklepala po svoji preudarnosti in uvidevnosti in da ne bo tam, kjer ni nobene potrebe, po nepotrebnem oviran vstop novim članom.

Skupščina je dalje sklenila, da se Savez opozori na zadnji odstavek člena 6., kjer je govor o tem, da more biti vsakdo le član tistega društva, kjer je njegovo stalno bivališče. Dasi je to s pravili jasno izraženo, je vendar v naših društvih vse polno slučajev, da se bratje in sestre ne marajo včlaniti v domače društvo, temveč so vpisani drugod. Savez se naproša, da izda strogo naredbo, da je takšno postopanje nedopustno. Župa sama si bo pri bratskih društvih izposlovala imenik teh bratov in sester in vso zadevo, podprto z dokazili, prijavila Savezu.

Sprejet je bil nadalje predlog za savezno skupščino, da se zniža savezni prispevek na Din 5.— za člana in članico.

Soglasno in z velikim odobravanjem je bil sprejet predlog, da se pošlje g. ministrskemu predsedniku in ministru prosvete brzojavka naslednje vsebine:

Občni zbor celjske Sokolske župe, v kateri je včlanjenih 35 društev in 3 čete z blizu 7.000 pripadniki, je po poročilu o ustanovitvi nemških oddelkov na mestni šoli v Celju ugotovil, da za ustanovitev teh oddelkov ni dejanske potrebe in da je ustanovitev nemške šole škodljiva za nacionalne in državne

razmere na severni meji naše domovine. Sokolstvo, v katerem je zbran cvet nacijske sile, katerega edini cilj je velika domovina in krepka nacijska zavest, prosi, da se šola, katero pohaja skoro izključno deca slovenske ali slovanske krvi, ukine, ker tudi po zakonu o narodnih šolah ni utemeljena.

Na predlog brata Križnika se stavi skupščini Saveza predlog, da se § 19 društvenih pravil spremeni v toliko, da se naj seje društvenih uprav vršijo najmanj enkrat na mesec, vsak teden se pa naj sestane k seji eksekutiva, obstoječa iz starešine, načelnika, tajnika in blagajnika in morda še prosvetarja.

Člani (članice), ki prestopijo vsled preselitve iz enega v drugo društvo v župi, ne plačajo članarine tako dolgo, dokler jo imajo poravnano pri prejšnjem društvu. Nanašati se sme le na leto, v katerem se je izvršila sprememba.

Brat Obersnel (Ponikva) je predlagal, naj se naprosi bratski Savez, da izposluje pri prometnem ministrstvu popust na železnici tudi udeležencem župnih tečajev, skupščin, sej in vadbениh sestankov, kajti s temi imajo društva velike izdatke. Ugodnosti, ki jo predvideva pravilnik za skupine 10 oseb, se more le malokatero društvo poslužiti in še to le v poletnem času, torej v dobi prirejanja izletov.

Izrazila se je želja, naj župa vse pritožbe, ki jih posamezniki vložijo direktno pri župi, vrnejo društvom v izjavo. Po vsestranskem obravnavanju te zadeve se je sklenilo, da ne kaže, omejevati bratom in sestram svobode. Lahko se zgodi, da je pritožnik s tem ali onim društvenim funkcionarjem v sporu. Vseeno bi se lahko zgodilo, da bi prošnja zaostala pri društvu, da si taki slučaji ne dogajajo. Župna uprava pa ima nalogo, da med strankami pomirjevalno upliha. Župna uprava je vse zadeve odnosno pritožbe reševala strogo službenim potom, to je, da je poslala pritožbe društvenim upravam v izjavo. Le v izjemnih slučajih, ko je bilo pričakovati, da bi obravnavala pritožb v sejah društvenih uprav pomirjenju duhov prej škodovala kakor koristila, je po zaslišanju društva rešila zadevo sama.

Dogajajo se slučaji, da nekateri dopisniki poročajo v časopisih o prilikah v društvih, o katerih niso prav nič poučeni. Na ta način sokolski stvari zelo škodujejo. Delegatje želijo, naj bi sokolski uredniki pri naših dnevnikih posvečali več pažnje vsebini sokolskih opisov.

Pred prehodom k zadnji točki dnevnega reda predlaga brat Križnik, da izreče skupščina zahvalo tajniku in celokupni župni upravi za storjeno delo. Sprejeto.

Župna skupščina si glede uprave ni želela sprememb. Savezu se bo v imenovanje predlagala vsa dosedanja uprava. Na izpraznjeno mesto župnega prosvetarja predlaga občni zbor v

imenovanje brata Ivana Prekorška, upravitelja Javne bolnice v Celju. Mesto župnega načelnika je odložil brat Jerin. Njegove posle bo vodil, dokler se ne posreči najti naslednika, poseben odbor, sestojec iz treh bratov.

S tem je brat župni starešina ob pol 12. uri zaključil občni zbor in želel navzočim mnogo uspeha za bodoče.

Župne tekme v letu 1931

Zbor društvenih načelnikov in načelnic si je osvojil na seji dne 8. februarja 1931 za župne tekme v letu 1931. celoten minimalni program, predpisan od saveznega tehničnega odbora in objavljen v letošnji prvi številki lista »Soko«. K temu minimalnemu programu se glasom sklepa zbora društvenih načelnikov in načelnic dodajo še od brata Jerina predlagane po tri vaje na drogu in bradlji za

višji oddelek članov:

Drog.

1. Iz vese spredaj z nadprijemom: s kolebom prevlek v veso vzosno zadaj — naupor zadaj trzoma — spad nazaj in prevlek v veso vzosno spredaj — vzklopni naupor — veletoč nazaj — v predkolebu naupor s celim obratom v l. (raznoročno) do vzpore spredaj z nadprijemom — sevlek naprej do prednosa — vesa — tezni naupor raznoročno do vzpore — podmetno vzklopni naupor — toč v opori spredaj naprej in skrčka.

2. Iz vese spredaj z podprijemom: s kolebom vzpora vzklopno — veletoč naprej — v stoji na rokah celi obrat v d. desnoročno in veletoč nazaj do vzpore spredaj — povež (nazaj) v veso spredaj — s prevlekom sonožnim v veso vzosno zadaj ob skrčenih nogah — suniti v razovko v vesi zadaj — naupor praporno — spad v veso vzosno spredaj — naupor vzklopno — podmet (visoko) s celim obratom v d.

3. Iz vese spredaj z nadprijemom: s kolebom premik spredaj — vzmik spredaj — podmetno celi obrat v l. v veso spredaj z dvoprijemom — vzmik zadaj s celim obratom v l. do vzpore spredaj z nadprijemom — preprijem z d. v podprijem — razovka ob d. konočcu — vzpora spredaj — preprijem z l. v podprijem — veletoč naprej — odbočka.

Bradlja.

1. Znotraj bradlje iz kolebanja v opori na lehteh: z kolebom naupor do stoji na rokah — polagoma v vzporo — spad

nazaj v veso vzosno — vzpora vzklopno do prednosa — odsun nazaj do opore na lehteh in preval nazaj razročno — pri predkolebu vzpora — kolo zanožno sonožno v l. — kolo zanožno sonožno v d. in prednožko v l. do stoje na tleh.

2. Zunaj bradlje iz vese stojno čelno, nadprijem na oddaljenejši lestvini: vzmik spredaj in kolo prednožno z d. nad zadnjo lestvino in premah prednožno sonožno v d. do prednosa v vzpori bočno — z dvigom trupa stoja na rokah v vzpori — ramenska stoja — preval naprej razročno do vzpore — z zakolebom kolo zanožno z d. nad d. lestvino s celim obratom v l. menoma — kolo zanožno z l. nad l. lestvino s celim obratom v d. menoma — spad nazaj v oporo vzosno na lehteh — z zakolebom v oporo na lehteh s predkolebom vzpora in prednožka v d. do stoje na tleh.

3. Na koncu bradlje (s čelom iz bradlje) zunanji prijem z naskokom in sonožnim odzivom: vzmik spredaj — s predkolebom celi obrat v l. sonočno — spad nazaj do vese vzosno — naupor vzklopno do prednosa — z dvigom trupa stoja na rokah v vzpori — s predkolebom poskok sklecno naprej — preval naprej do razovke v vzpori ob d. komolcu — vzpora in spad nazaj do opore na lehteh — vzpora vzklopno — stoja na rokah v vzpori — s predkolebom prednožka v d. s celim obratom v d.

Tekme članic:

Članice tekmujejo v nižjem, srednjem in višjem oddelku po minimalnem programu predpisanem od Saveza oz. z dodatkom za srednji in višji oddelek.

V nižjem oddelku se tekmuje le v saveznem minimalnem programu, glej Sokol št. 1, 1931, ter so se določile na orodjih po 3 vaje in sicer:

Dvovišinska bradlja: 1., 2. in 3. vaja nižji odd., od katerih se za tekmo ena izžreba.

Gred 60 cm visoka: 1., 2. in 5. vaja, od katerih se za tekmo ena izžreba.

V srednjem oddelku se k saveznemu minimalnemu programu doda še konj na šir, krogi in skok v daljino z zaletom. Na dvovišinski bradlji in na gredi so določene po 3 vaje in sicer:

Dvovišinska bradlja: 5. in 6. vaja niž. odd. in 1. vaja od viš. odd., od katerih se ena izžreba za tekmo.

Gred 60 cm visoka: 6., 7. in 8. vaja, od katerih se ena izžreba za tekmo.

Konj na šir z ročajem z navadno desko: Prednožka na desno in levo, prijem za ročaja.

Krogi:

1. Dosežni krogi: z odrivi (raznožno) predgug — z odrivi zagug v zgibo — predgug v veso vzosno — zagug v veso — s predgugom seskok s celim obratom v desno.

2. Doskočni krogi: naskokoma v veso spredaj — prednos — zakoleb — s predkolebom zgiba — zakoleb — vesa vzosna — obesa z desnim podkolenom na desni podlehti — vesa vzosno zadaj — vesa zadaj — izvinek nazaj — vesa seskok.

V višjem oddelku se k saveznemu minimalnemu programu doda še konj vzdolž, krogi, skok v daljino z zaletom, metanje krogla 4 kg težke, metanje žoge 2 kg težke.

Dvovišinska bradlja: 3., 4. in 6. vaja, od katerih se ena izžreba za tekmo.

Gred 60 cm visoka: 11., 12. in 14. vaja, od katerih se ena izžreba za tekmo.

Konj vzdolž: raznoška.

Krogi: dve vaji izmed katerih se ena izžreba za tekmo.

1. Krogi doskočni na mestu: vesa — prednos — polagoma do vzosne vese — izvinek nazaj do vzosne vese zadaj — z zakolebom in z izvinkom naprej vesa vzosno zadaj — zakoleb in premet nazaj do stoje na tleh.

2. Krogi doskočni vugu; (gug s pomočjo druge): predgug — zagug zgiba — predgug vesa vzosno zadaj — zagug izvinek nazaj — predgug vesa vzosno zadaj — zagug seskok z uleknjenim križem do stoje na tleh.

Ženski naraščaj tekmuje v nižjem in višjem oddelku in velja le savezni minimalni program.

Izbrale so se naslednje vaje, od katerih se za tekmo eno izžreba:

Nižji oddelek: Konj vzdolž: 2., 4., 5. vaja Sokol št. 1. 1931.

Krogi doskočni: 2., 4., 5. vaja Sokol št. 1. 1931.

Višji oddelek: Konj vzdolž: 1., 3., 4. vaja Sokol št. 1. 1931.

Krogi doskočni: 1., 2., 4. vaja Sokol št. 1. 1931.

Pri tekmah članic in naraščaja se je ravnati v ostalem točno po navodilih, objavljenih od Saveza v Sokolu št. 1. 1931.

Sestre, malo več volje in vztrajnosti in letošnji župni zlet nam lahko pokaže uspehe hotenja. Ne glejte samo od strani teh predpisov za tekme kakor, da se to vas ne tiče. Zdramite se in uvidele boste, da je v letošnjih tekmah preskrbljeno prav za vse članice tako, da lahko vsaka novinka pride na svoj račun. Tekma je zdrava, vzgaja vam voljo, vztrajnost in energijo. In če imate ugovore radi pomanjkanja orodja, prilika je, poprosite svojo društveno upravo, da vam n. pr. nabavi gred,

saj pri vsaki blagajni bo gotovo toliko razpoložljive gotovine za ta minimalni izdatek in tako imate za vas izboren prirastek k telovadnemu orodju.

Sestre vodnice ženskega naraščaja, polagajte veliko važnost na predpisane tekmovalne vaje za ta oddelek in skrbite za čim najlepše uspehe.

Pripravljajte se vestno in marljivo v prostih vajah, da se bomo na našem župnem zletu lepo postavile.

Zdravo!

Iz župnega tehničnega odbora

Proste vaje.

Za obvezne župne proste vaje za l. 1931. za vse oddelke, razven dece, so proste vaje SKJ za vsesokolski zlet v Pragi 1932, objavljene že deloma v letošnji drugi številki »Soko«, nadaljevanje pa sledi v tretji številki tega lista. Za deco sestavi proste vaje igralnega značaja župni prednjak brat Burja.

Župni in društveni prednjaški izpiti.

Načelstvo SSKJ je imenovalo predsednikom izpitne komisije brata Jože Smertnika, za člane komisije je odobrilo brate Lojzeta Jerina, Rudolfa Poljšaka, Ivana Lavrenčiča in dr. Jakoba Rebernika.

K izpitu, ki se vrši v nedeljo 1. marca 1931 so se priglasili:

a) župni: Klun Franc (Zagorje), Lesjak Franc (Celje), Mahkota Milan (Hrastnik), Saveli Jože (Brežice), Tomažič Maks (Guštanj), Volk Stane (Hrastnik), s. Vera Kovač (Celje).

b) društveni: Bleiweis Franc, Bregar Ivan (Medija-Izlake), Jožep Viktor (Vojnik), Jurčec Ivan (Trbovlje), Kuhar Zdravko (Rimske toplice - Šmarjeta), Prašnikar Franc (Medija-Izlake), Venturini Oskar (Vojnik), Vokal Rudolf (Rimske toplice - Šmarjeta).

Društveni prednjaški tečaji.

V izobrazbo prednjaškega naraščaja je brat Burja vodil 10-dnevni prednjaški tečaj v času od 8. do 18. februarja 1931 na Dolu za društvu Dol in Hrastnik. Tridnevna vadbena sestanka je sklical za čas od 23. do 25. februarja na Vransko, od 26. do 28. februarja za Šmartno ob Paki. Enotedenski društveni prednjaški tečaji se vrstijo, kakor sledi: Z 2. marcem v Braslovčah za Braslovče, Gomilsko, Polzela, Orlavas in Sv. Jurij ob Taboru; 9. marca v Sv. Pavlu pri Preboldu za Sv. Pavel, Griže - Zabukovca in Sv. Peter v Sav. dolini; s 16. marcem v

Šoštanju za Šoštanj in Velenje ter najbližje kraje, kjer je pričakovati, da se osnuje novo društvo; s 23. marcem v Žalcu za društva Žalec, Petrovče in Velika Pirešica. Ostala društva bodo prišla na vrsto po Veliki noči, v kolikor bo čas dopuščal.

Dosedaj so se vršili 14-dnevni društveni prednjaški tečaji v Zagorju, Trbovljah in Celju in 10-nedeljski v Sv. Juriju ob j. ž.

Župne tekme.

Program in načrt za župne tekme, kakor je bil objavljen v 3. številki »Župnega vestnika«, je razveljavljen, ker si je župa medtem osvojila savezni minimalni program z dodatkom, ki je objavljen spredaj.

»Župni vestnik«.

Današnjo številko smo poslali brezplačno vsem društvom in sokolskim četam.

BRATJE, SESTRE, NARAŠČAJ IN DECA!

Pripravljajte se za velike župne nastope v Celju v dneh 28. in 29. junija 1931.

Iz društev

Društveni prednjački tečaj Sokolskega društva v Zagorju ob Savi.

Od 6. decembra pa do 21. decembra je priredil prednjački zbor Sokolskega društva v Zagorju ob Savi društveni prednjački tečaj. Obvezen je bil za vse telovadce in telovadke ter neobvezen za ostalo članstvo. Za vse članstvo pa so bila obvezna splošna predavanja.

Tečaj se je vršil vsak večer od 8. ure do 10. ure ter ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dopoldne.

Na tečaju so se telovadci seznanili s Tyrševim telovadnim sistemom, dobili so vpogled v sokolko organizacijo, zgodovino in ideologijo ter so se tudi praktično izvežbali.

Tečaj je vodil župni prednjak br. Stane Burja, ki mu je pomagal načelnik br. France Klun. Natančno se je obdelalo 1. in 2. stroko. O telovadbi dece je predaval br. Šulin po mariborskem strokovnjaku br. Lavrenčiču. O zgodovini Sokolstva je predaval br. Košmerl, ki je lepo očrtal boje in razvoj Sokolstva. Zakon SKJ je razlagal br. Černelč. Najzanimivejša pa so

bila predavanja br. dr. T. Zarnika o prvi pomoči pri nezgodah in higijeni, br. dr. V. Murnika o sokolski misli in o ritmiki ter župnega staroste br. J. Smertnika o Sokolstvu in politiki. Tem predavanjam je prisostvovalo mnogo članstva, da je vsakokrat napolnilo veliko dvorano.

Obisk telovadcev dokazuje, da je tečaj moralno dobro uspel. Tečaj je obiskovalo 40 članov (telovadcev) in 14 članic (telovadk); telovadnih večerov je bilo 15. Povprečno na večer je bilo 20 telovadcev in 7 telovadk.

S tem tečajem si je društvo pridobilo prednjakov, ki jih tako povsod nedostaja.

Po našem vzgledu bi lahko tudi druga društva v celjski župi prirejala podobne tečaje posebno sedaj, ko imajo župnega prednjaka na razpolago, kar je tudi naš tečaj omogočilo.

Zdravo!

Hrastnik.

V preteklem letu, po imenovanju društvene uprave se je sestavil vaditeljski zbor, ki pa vsled prezaposlenosti in premale strokovne izobrazbe vaditeljev ni mogel delati tako, kot bi bilo želeli.

Prednjački zbor je imel tri seje, živahnejše delo je izostalo iz zgoraj navedenih vzrokov. Za večjo izvežbanost v telovadnih strokah niti niso imeli časa, da bi se praktično udeleževali. Glede telovadbe so poleg oboje dece zadovoljivi člani. Mlajši telovadni člani so pokazali, da so dovzetni za resno besedo in koristno stvar. Ni jim bila pot v telovadnico predolga, čeprav so le iz oddaljenih krajev. Verujejo, da je uspeh Sokola le v telovadnici.

Število članstva se je dvigalo od tel. ure do ure, dočim je število članic padalo in končno propadlo.

Ženskega naraščaja je bilo različno število, a nikdar več kot 8. Mož. naraščaja je bilo 9 na tel. uro, kar je vsekakor premalo za naš kraj. Zdi se nam, da jim dajejo delodajalci pretežno delo in za razvedrilo so jim ceste in kino.

S telovadnimi točkami smo sodelovali na treh prireditvah. 15. junija na župnem zletu v Celju, kjer so sodelovali vsi oddelki razen m. in ž. dece.

S petimi telovadnimi točkami smo poživeli tudi domačo vidovdansko proslavo, ki naj bi odtehtala po svojem značaju odsotnost na beog vsesokoli. zletu. Vsled krize, ki vlada v našem kraju in slabega motnega stanja društva se je udeležil vsesokolskega zleta le en član.

V juliju in avgustu je odpadla radi odsotnosti vodnikov

vsa redna telovadba in aktivno sodelovanje pri nastopih brat-skih društev, razen v Zagorju ob priliki 40 letnice.

Zadnja prireditev je bila proslava 1. dec., katera je v gmot-nem, še bolj pa v moralnem oziru sijajno uspela.

Ker je delo preteklega leta za nami in vidimo vse rane, ki so težile društveno delovanje, smo se v letošnjem letu oprijeli dela z vso vnemo, privabili smo članice, izpopolnili vaditeljski zbor in uvedli za vsak oddelek 2 tel. uri na teden.

Velika ovira celotnemu razvoju je pomanjkanje opreme v telovadnici, ker ves denar vzame sanacija doma.

Danes ima društvo: 26 telovadcev, 14 članic, 16 mošk. nar., 16 ž. n., 55 m. d., 65 žen. dece.

Stane Volk s. r., tč. nač.

Nova društva

Sv. Peter pod Sv. gorami.

(Ustanovljeno 30. novembra 1930, uprava imenovana 15. de-cembra 1930.)

Starešina: Ivan Kramer, namestnik starešine Franc Ga-bron, tajnik Friderik Degen, predsednik prosvetnega odbora Albin Podjavoršek, načelnik Mirko Koželj, namestnik načel-nika Janko Kravarič, načelnica Mira Sevnik, namestnica na-čelnice Erna Koželj.

Člani uprave: blagajnica Pavla Gabron, matrikar Janko Kravarič, gospodar Žani Planinc, člana uprave Cena Šplajt, Engelbert Pavlin. Namestniki članov uprave: Kunst Anton, Miha Robek, Franc Božiček, Stanko Dominko, Anny Kramer.

Nadzorni odbor: Jazbec Karl, Ulčnik Ivan. Namestnika re-vizorjev: Milka Guček, Jazbec Ivan.

Razsodišče: predsednik dr. Ferdo Kunej, nam. predsednika Ivan Kramer, delovodja Ivan Stadler, člana razsodišča Ulčnik Martin, Gabron Franc. Namestniki: Degen Friderik, Planinc Žani, Šplajt Cena.

Štore.

(Ustanovljeno 14. dec. 1930, uprava imenovana 17. jan. 1931.)

Društvena uprava: starešina Herman Joško, delovodja; pod-starešina Krajnc Anton, poslovodja; tajnik Habič Anton, uči-telj; predsednik prosvetnega odbora Volavšek Anton, učitelj; načelnik Sikošek Joško, mesar; namestnik načelnika Čretnik Ivan, tapetnik; načelnica Pavšič Vera, frizerka; namestnica na-čelnice Rojnik Elza, učiteljica.

Člani uprave: Repič Alojzij, žel. uradnik, blagajnik; Pavšič Mirko, dijak, matrikar; Renčelj Franc, žel. poduradnik, gospodar; Černy Edvard, inženjer; Kos Anica, poštarica. Namestniki članov uprave: Cajhen Joško, gostilničar; Jug Štefan, žel. poduradnik; Majcen Joško, žel. poduradnik; Vovk Karel, dijak; Arnejc Karola, učiteljica.

Nadzorni odbor (revizorji): Pavšič Andrej, orož. narednik; Barle Danijel, gozdar; Seiberl Maks, kovinar. Namestniki revizorjev: Koželj Albin, gostilničar; Zupanc Franc, čev. mojster; Žalar Edvard, čevljarski mojster.

Razsodišče: Gosak Joško, šol. upravitelj, predsednik; Črni goj Slavko, šol. upravitelj, nam. predsednika; Vodeb Jože, dijak, delovodja; Jerin Vojteh, šol. upravitelj, član razsodišča; Majerle Josip, član razsodišča. Namestniki: Magajna Peter, postajenačelnik; Perko Karel, uradnik; Franzl Maks, gostilničar.

Sv. Jedert nad Laškem.

(Ustanovljeno 4. januarja 1931, uprava imenovana 17. jan. 1931.)

Društvena uprava: starešina Golob Drago, poduradnik Trboveljske premogokopne družbe; namestnik starešine Povše Franc, rudniški nadpaznik; načelnik Stokavnik Znanko, sodavičarski pomočnik; namestnik načelnika Gabrič Erno, trgovski pomočnik; načelnica Perko Vera, učiteljica; namestnica načelnice: Knez Frančiška, dijakinja; prosvetar Vidmar Drago, šol. upravitelj; tajnik Kajtna Zvonko, rudniški paznik.

Člani uprave: Kapla Jože, posestnik, blagajnik; Sluga Fr., poduradnik T. P. D., matrikar; Povše Martin, posestnik, gospodar; Sluga Ludovik, rudar; Vidmar Olga, učiteljica; Knez Martin, posestnik; Kmet Ivan, čevljarski mojster; Skalič Ciril, posestnik in rudar. Namestniki: Mejač Ferdo, poduradnik T. P. D.; Petru Peter, poduradnik T. P. D.; Majdič Anton, rudar; Laznik Joško, posestnik in rudar; Hlebec Jožica, posestn. hči; Knez Ljudmila, posestn. hči; Simerl Terezija, šivilja; Gornik Rudolf, sedlar.

Nadzorni odbor (revizorji): Babič Ferdo, poduradnik T. P. D.; Stokavnik Bratomil, posestnik in gostilničar; Knez Franc, poduradnik T. P. D. Namestnika: Stokavnik Slavko, posestnikov sin; Golob Josipina, soproga poduradnika T. P. D.

Razsodišče: Golob Drago, poduradnik T. P. D., predsednik; Vidmar Drago, šol. upravitelj, nam. predsednika; Stokavnik Znanko, sodavičarski pomočnik kot delovodja; Kajtna Zvonko, rudn. paznik; Hlebec Zvonko, rudar. Namestnika: Šergan Josip, pos. sin; Gabrič Erno, trg. pomočnik.

Kupujte pri naših oglaševalcih!

Griže-Zabukovca.

(Ustanovljeno 10. jan. 1931, uprava imenovana 17. jan. 1931.)

Društvena uprava: starešina Razpotnik Franjo, šolski upravitelj, Griže; namestnik starešine Ocvirk Karel, čevlj. mojster, Zabukovca; tajnik Leder Stanko, trgovec, Megojnice; predsednik prosvetnega odbora: Zupanek Jože, učitelj, Griže; načelnik: Zavolavšek Ivan, mizarski mojster, Zabukovca; namestnik načelnika: Ramšak Ernest, rudar, Zabukovca; namestnik načelnika Petelinšek Fran, litograf, Sv. Pankrac; načelnica Splichal Judita, učiteljica, Griže; namestnici načelnice: Travner Gizela, pos. hči, Megojnice; Vehovec Marica, poduradnica, Zabukovca.

Člani uprave: blagajnik Zabovnik Franc st., zvaničnik, Zabukovca; matrikar Brezovšek Martin, rudar, Griže; gospodar Cokan Ernest, pos. sin, Megojnice; inž. Zorič Ivan, direktor rudnika, Zabukovca; Velikanje Anton, uradnik, Zabukovca. Namestniki članov uprave: Žuža Ivan, pos. sin, Sv. Pankrac; Potnik Alojz, zvaničnik, Zabukovca; Jurhar Tine, pos. sin, Megojnice; Godec Franc, rudar, Zabukovca; Hajnšek Franc, rudar, Megojnice.

Nadzorni odbor: Kakel Anton, trgovec, Griže; Naprudnik Jože, posestnik, Griže in Kavčič Cvetko, uradnik, Zabukovca.

Društveno razsodišče: predsednik Žuža Alojz, posestnik, Sv. Pankrac; namestnik predsednika Hrušovar Ivan, uradnik, Zabukovca; Jerman Alojz, posestnik, Zabukovca; Zabovnik Franc ml., uradnik, Zabukovca in Mastnak Martin, paznik, Zabukovca.

Rečica ob Savinji.

(Ustanovljeno 11. jan. 1931, uprava imenovana 17. jan. 1931.)

Društvena uprava: starešina Kotnik Zorko, šol. upravitelj; namestnik starešine Rupnik Ivan, starešina fin. kontrole; tajnik Koren Jože, podpreglednik fin. kontrole; predsednik prosvetnega odbora Rejdko Aleks, gostilničar; načelnik Jeraj Ivan, pos. sin; namestnik načelnika Fürst Anton, pos. sin; načelnica Štiglic Jožica, učiteljica; nam. načelnice Podboj Ljudmila.

Člani uprave: Gomivšek Anton, čevlj. mojster kot blagajnik; Dolinar Rudolf, pos. sin, matrikar; Repenšek Jože, lesni trgovec, gospodar; Bitenc Lojze, posestnik; Fürst Anton, gostilničar. Namestniki: Franc Fuchs, posestnik; Felicjan Maks, pos. sin; Veninšek Ludvik, organist; Senica Ivan, kolar; Počivalnik Ivan, trgovec.

Nadzorni odbor: Štiglic Makso, gostilničar; Tiršek Anton, trgovec; Turnšek Anton, trgovec. Namestniki: Lichtenegger Joško, posestnik; Veninšek Jože, posestnik; Strašek Ivan, miz. mojster.

Društveno razsodišče: Hudales Karel, pos. sin; Banko Maks, pos. sin; Matija Jeraj, posestnik; Petrin Maks, posestnik; Petrin Anton, posestnik; Ferlan Lenard, čevlj. mojster; Ličan Peter in Rakun Ivan, pos. sin.

Velika Pirešica.

(Ustanovljeno 7. februarja 1931.)

Društvena uprava: starešina Tržan Martin, posestnik; pod-starešina Grobelnik Franjo, posestnik; načelnik Oplotnik Konrad, pos. sin; namestnik načelnika Puncer Ivo, pos. sin; načelnica Karla Srebrničeva, učiteljica; nam. načelnice Amanda Floreninijeva, učiteljica; prosvetar Klemenčič Jože, nadučitelj v pok.; tajnik Cajnko Avgust, šol. upravitelj; blagajnik Cokan Martin, posestnik; člani uprave: Krajnc Davorin, pos. in župan; Rednak Ivo, Špeglič Jože, Videnšek Tone, Grobelnik Jakob in Podpečan Martin.

Nadzorni odbor, člani razsodišča in namestniki bodo predlagani naknadno. Lista še ni bila predložena župi v imenovanje.

Ponikva ob juž. žel.

(Ustanovljeno 8. febr. 1931, uprava imenovana 21. febr. 1931.)

Društvena uprava: starosta Obersnel Franjo, nam. staroste Zdolšek Anton (vulgo Kristan), načelnik Kincl Jože, namestnik načelnika Orač Franjo, načelnica Šturm Franica, namestnica načelnice Zdolšek Terezija, prosvetar Lipovšek Franjo, tajnica Kregar Marija, blagajničarka Podgoršek Pavla. Člani uprave: Podgoršek Franjo, Romih Franjo, Trbovc Rudolf, Ferlež Ivan, namestniki: Martelanc Dora, Bolle Saša, Draksler Franc, Šarlah Franc.

Nadzorni odbor: Bolle Franc, Komar Ljudevit, Kuder Fran, namestnika: Vošnjak Franja, Leskovar Karol.

Razsodišče: Bolle Franc, predsednik; Vošnjak Franja, podpredsednica; zapisnikar Lipovšek Franjo; Leskovar Karel, Kuder Franc, namestniki: Podgoršek Franjo, Kregar Marija, Komar Ljudevit.

Kozje.

(Ustanovljeno 15. febr. 1931, uprava imenovana 21. febr. 1931.)

Društvena uprava: starešina dr. Kloar Fran, odvetnik in župan; nam. starešine dr. Mile Jenko, notar; načelnik Majdak Drago, brivec; nam. načelnika Slavec Ivan, šol. upravitelj; načelnica Majcen Tatjana, učiteljica; nam. načelnice Korber Pavla, učiteljica; prosvetar Pakiž Silverij, starešina sodišča; tajnik Rajšp Zoran, sodni kanclist; blagajnik Tratnik Ivan,

uprav. žage; matrikar Štukl Jakob, sodni kanclist; gospodar Vahčič Ivan, trg. pom.; člani uprave: Kos Maks, šol. upravitelj, Buče; Levstik Franjo, posestnik, Podsreda; Prislán Janko, učitelj, Pilštanj. Namestniki: Mrevlje Artur, notarski kandidat; Maček Alojz, posestnik; Matelič Anton, pregl. fin. kontrole; Sevník Rudolf, lesni ind., vsi v Kozjem.

Nadzorni odbor: Pleterski Anton, trgovec; dr. Skrinjar Dragotin, odvetnik; Trampuž Aleksander, sodnik.

Razsodišče: Pakiž Silverij, predsednik; dr. Kloar Fran, podpredsednik; dr. Jenko Mile, delovodja (zapisnikar); Slavec Iv. in Matelič Anton. Namestniki: Korber Pavla, Rajšp Zoran in Tratnik Ivan.

Gomilsko.

Ustanovljeno 22. februarja 1931.)

Društvena uprava: starešina Košenina Pavel, trgovec, Gomilsko; nam. starešine Hočevár Ivan, gostilničar, Gomilsko; načelnik Šega Franjo, šol. upravitelj, Gomilsko; nam. načelnika Hanžič Stanko, pos. sin, Gomilsko; načelnica Dana Košenina; nam. nač. Iva Čmak; prosvetar Šega Franjo, šol. upravitelj, Gomilsko.

Člani uprave: tajnica Miklič Marija, učiteljica, Gomilsko; blagajničarka Miklič Julija, učiteljica, Gomilsko; matrikarica Miklič Marija, učiteljica, Gomilsko; gospodar Božič Ivan, pos., Gomilsko; člana uprave: Knez Ivan, pos. sin, Gomilsko; Muho-vič Ivan, pos. sin, Grajska vas. Namestniki: Praprotnik Jože, pos. sin, Gomilsko; Javoršek Franja, zas. uradnica, Gomilsko; Lončar Marija, pos. hči, Gomilsko.

Nadzorni odbor: Hočevár Ivana, poštna uradnica, Gomilsko; Rančigaj Fran, pos., Sv. Matevž; Korun Filip, pos., Trnova. Namestnika: Píkl Peter, pos. sin, Gomilsko; Orožun Fran, pos., Gomilsko.

Sokolske čete.

1. Dramlje.

(Ustanovljena 11. februarja 1931.)

Starešina Mlakar Jože, nam. starešine Jakopin Stanko, načelnik Zabukošek Martin, načelnica in tajnica Kincl Julijana, učiteljica, blagajnik Jakopin Jože, odbornika: Mastnak Franjo, Novak Franc. Revizorja: Jesenek Andrej, Zidanšek Ivan.

2. Motnik.

(Ustanovljena 18. januarja 1931.)

Starešina Hribovšek Zdravko, nam. starešine in tajnik Cenc Franc, prosvetar Guna Vinko, blagajnik Hribovšek Franc, odborniki: Reberšek Franc, Grabner Jože, Grabner Franc, Kajbič Franc. Revizorja: Kovšek Janez, Reberšek Venko.

3. Orlavas.

(Ustanovljena 2. februarja 1931.)

Starešina Kronovšek Ivan ml., Orlavas; tajnica Vera Plaskanova, Št. Rupert; blagajnik Povše Jože; načelnik Franc Kolšek, Orlavas; revizorja: Štorman Josip, Trnava; Plaskan Gvidon, Orlavas.

4. Žusem.

Starešina Hvala Toni, nam. starešine Šelekar Martin, načelnik Šarlah Pavel, tajnik Žekar Alojz, blagajnik Drač Marko. Revizorja: Jurjec Janez, Penič Ivan.

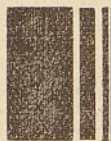
* *

Pripravljalni odbori za ustanovitev sokolskih društev in čet:

Dobrna, Podčetrtek, Sv. Jurij ob Taboru, Sv. Rok ob Sotli, Zidani most.

ZVEZNA TISKARNA, CELJE

priporoča

Sokolskim društvom lepake, vabila za vse prireditve ter vse druge tiskovine v moderni obliki in po konkurenčni ceni.

ELEKTRIČNE in VODOVODNE
INSTALACIJE

3-3

TER CENTRALNE KURJAVE

IZVRŠUJE TOČNO IN STROKOVNJAŠKO PO ZMERNI CENI

BELAK & INKRET
CELJE, PREŠERNOVA 3

Kavarna „MERKUR“

Celje, Krekov trg

Telefon št. 250.

Telefon št. 250.

*Moderno na novo preurejena kavarna.
Vsi tu- in inozemski časopisi na raz-
polago. Lep senčnat vrt. — Dnevno
dunajski zajirk, obstoječ iz kave,
masla, medu, jajca in kruha, samo Din 8.—*

*Ob sredah, sobotah
in nedeljah*

KONCERT

2-2

Interurban telefon sprejema naročila na autotakso Blumer Fric

Najboljše in najcenejše

je le **češko** in **angleško** sukno za
moške in volneno za damske obleke, katero se
dobi vedno v veliki izbiri po nižani konkuren-
čni ceni v manufakturni in modni trgovini

Miloš Pšeničnik

CELJE, Kralja Petra cesta štev. 5.

4-4

Zaloga vseh sokolskih potrebščin.

Turistovske potrebščine, kot nahrbtnike, palice, dalje potne kovčge (kofre) in košare, nagrobne vence, ribarske predmete ima vedno in po najnižjih cenah v zalogi trgovina z galanterijo

4-4

Kramar & Mislej

CELJE, (PREJ PRICA & KRAMAR)

PLETILNA INDUSTRIJA
CIRIL VAJT
CELJE

4-4

Ustanovljeno 1670.

Ustanovljeno 1670.

STARA LEKARNA

PRI „ORLU“

4-4

MR. PH. IVO TONČIČ, CELJE

GLAVNI TRG

ALEKSANDROVA ULICA

Modni salon za gospode

Maks Zabukošek

Celje, Cankarjeva ulica 2

Priporoča sokolske kroje
in civilne obleke.

4-4

Kleparstvo in vodovodne inštalacije

FRANJO DOLŽAN, CELJE, Za Kresijo

se priporoča vsem bratom, kakor tudi društvom, da se pri event. potrebi zgoraj omenjenih strok obračajo nanj.

Postrežba točna in solidna.

Cene zmerne.

Proračuni vedno na razpolago.

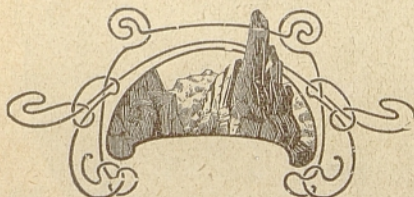
4-4

Trgovina špecerijskega blaga in vseh
vrst delikates

KARL LOIBNER

CELJE, („Pri zvoncu“), Kralja Petra cesta

4-4

S. Holobar

slikar

4-4

Celje, Za kresijo 4a

Slikanje cerkva, dvoran, sob ter gledaliških odrov v poljubnem slogu in najmodernejši izpeljavi. — Tehnika v radiranju in strcanju.

Posebni oddelek: Črkoslikarstvo na steklo, pločevino i. t. d.

Svetlobne reklame. DUCO-ličenje avtomobilov in vseh drugih vozil. — Vzorci, proračuni na razpolago.

Prepričajte se! Cenj. občinstvu na-
znanjam, da imam v
svoji hiši v Celju, Kralja Petra c. 37
lastno mesarijo, prekajevalnico in
gostilno pri „JELENU“

z izborna kuhinjo. Cene konkurenčne. Specijaliteta blaga
zajamčena. Prodaja blaga na drobno in debelo.

Se priporoča

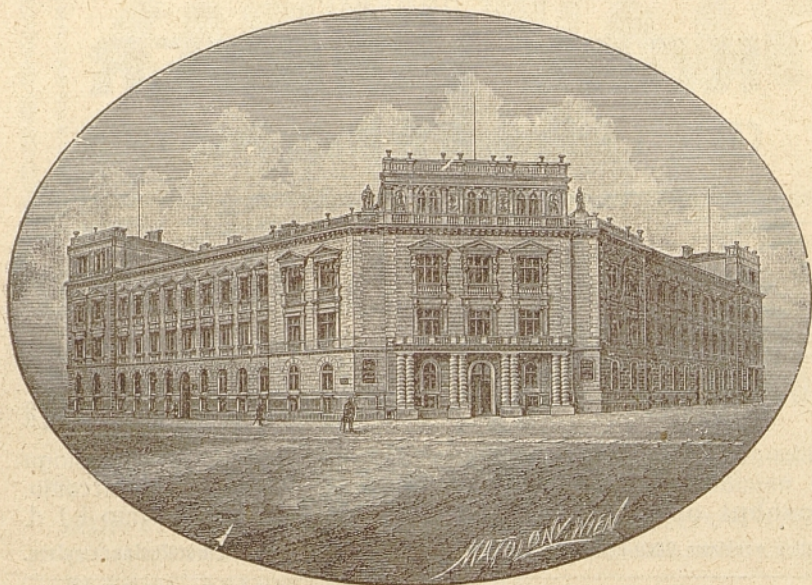
4-4

JOSIP GORENJAK.

Najvarneje in najugodnejše se nalaga denar pri pupilaro-
varnem zavodu, ki že obstoja 64 let

Celjska mestna hranilnica

v CELJU, KREKOV TRG (v lastni palači pri kolodvoru)

Prihrankom rojakov v Ameriki, denarju nedoletnih, ki ga vlagajo sodišča ter
naložbam cerkvenega in občinskega denarja posveča posebno pažnjo.

Hranilnica daje posojila na zemljišča po najnižji obrestni meri.

Vse prošnje rešuje brezplačno.

4-4

Za hranilne vloge jamči poleg premoženja hranilnice
še mesto Celje
z vsem premoženjem in vso davčno močjo.

Ljubljanska kreditna banka

Delniška glavnica Din 50,000.000'—

Rezervni zaklad okoli Din 10,000.000'—

Centrala:

Ljubljana: Dunajska cesta

Podružnice:

Brežice, Celje, Črnomelj, Gorica, Kranj, Logatec, Maribor,
Metkovič, Novi Sad, Novo mesto, Prevalje, Ptuj, Rakek, Sarajevo,
Slovenjgradec, Split. 4-4

Brzjavni naslov: BANKA LJUBLJANA

Telefon št.: 261, 413, 502, 503 in 504.

Se priporoča za vse v bančno stroko spadajoče posle.

Lekarna „Pri Mariji Pomagaj“

Velika zaloga vsakovrstnih zdravil. — M. dicinalna vina, konjak, mineralne vode, obvezila, kozmetična sredstva itd. — Oddaja zdravila na recepte vseh bolniških blagajn. — Razpošilja po pošti tudi najmanjše količine.

Mr. Ph. Andro Posavec, Celje, Glavni trg 11
(poleg župne cerkve) 4-4

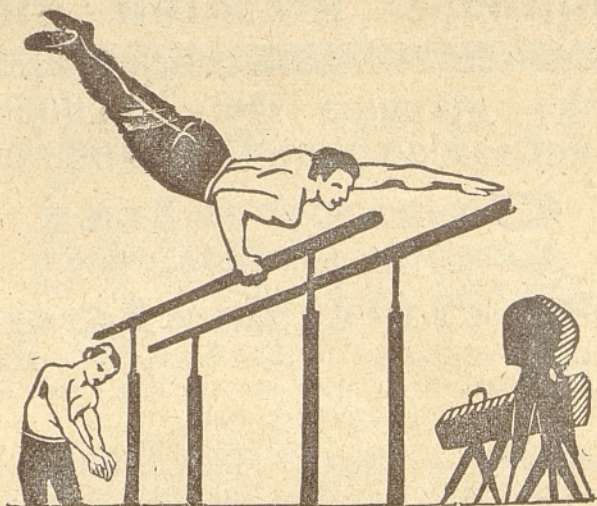
Telefon št. 104

Telefon št. 104

GLEDALIŠKI FRIZER ZA DAME IN GOSPODE

R. Grobelnik

Trajna ondulacija, ki traja zajamčeno dolgo. — Cene pavšalne. Masaža. — Posoja lasulje. — V zalogi potrebščine za šminkanje, krep, šminka, masaža. 4-4

Magnezijo v kockah za telovadbo

Fotografske aparate in vse potrebščine

Kino projekcijske aparate kakor tudi

Kino snemalne kamere

Opremo za lekarnico v telovadnici

dobite v

DROGERIJI
»SANITAS«

CELJE

Aleksandr. ul. 5

4-4

LJUBLJANA

Dunajska cesta 5

Delniška družba PIVOVARNE **„Union“ Ljubljana**

Pivovarna in sladarna — to- | Podružna pivovarna (preje
varna za špirit in kvas v | T. Götz) v Mariboru
Ljubljani I. poštni predal 45 |

priporoča svoje izborne izdelke in sicer :

svetlo in črno pivo v sodih in
steklenicah

Pekovski kvas

Čisto rafiniran špirit

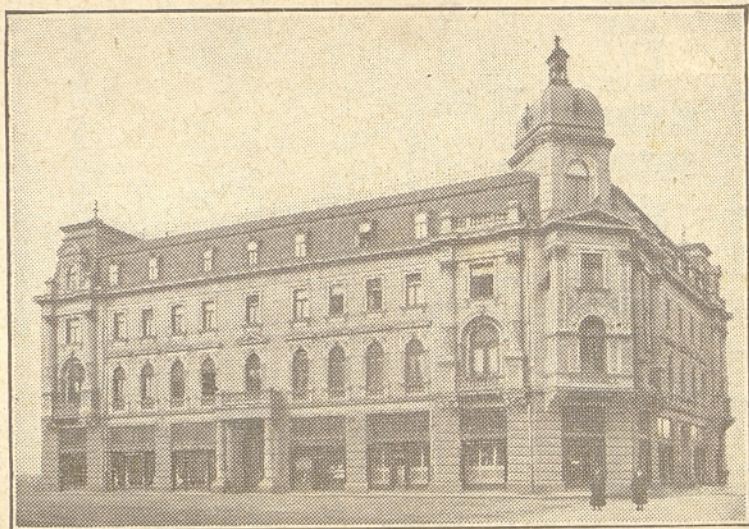
Telefon: Ljubljana 2310 in 2311
Maribor 23

Brojavi: Pivovarna Union Ljubljana
Pivovarna Union Maribor

4-4

Ustanovljena leta 1881.

Celjska posojilnica^{d.} v Celju

v lastni hiši Narodni dom

Sprejema hranilne vloge od vsakogar, jih obrestuje najugodneje, nudi popolno varnost in izplačuje točno, izvršuje vse denarne posle, kupuje in prodaja tuj denar ter č e k e na inozemstvo. I z d a j a Uverenja za izvoz blaga.

Za varnost hranilnih vlog jamči poleg lastnega aktivnega premoženja po Din 100,000.000.— še lastna glavnica in rezerve, ki znašajo skupaj nad Din 14,500.000.—.

P O D R U Ź N I C I :

4-4

M A R I B O R

Š O Š T A N J

Aleksandrova cesta št. 11.

(v lastni hiši)

Urejuje **Lojze Jerin.** — Izdaja za Sokolsko Župo Celje **Franjo Čepin.** — Za Zvezno tiskarno **Milan Četina.**